SFÂNTA PARASCHEVA „CEA MULT FOLOSITOARE” ESTE UN MARE DAR PENTRU POPORUL ROMÂN

– Mesajul Preafericitului Părinte DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, adresat cu prilejul aniversării a 380 de ani de la aducerea la Iaşi a moaştelor Sfintei Cuvioase Parascheva (13 iunie 1641 – 13 iunie 2021) –

Anul acesta se împlinesc *380 de ani de când moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva din Epivata Traciei au fost aduse la Iaşi*, în 13 iunie 1641, ca dar al Patriarhiei Ecumenice din Constantinopol pentru generozitatea domnitorului Vasile Lupu al Moldovei faţă de această Patriarhie, în vremea păstoririi Sfântului ierarh Varlaam, Mitropolitul Moldovei.

Moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva au fost aşezate iniţial în biserica Mănăstirii „Sfinţii Trei Ierarhi” din Iaşi, iar din anul 1889 au fost mutate în noua Catedrală Mitropolitană din Iaşi, unde se află şi azi, devenind ocrotitoarea Moldovei şi călăuză a tuturor pelerinilor care caută sfinţenia lui Hristos în Biserica Lui.

Sfânta Cuvioasă Parascheva este cea mai populară dintre toţi sfinţii ale căror moaşte se află pe teritoriul României. Sute de biserici de parohie din România şi din diaspora română sunt închinate ei pentru a le ocroti, iar în nordul Greciei, Bulgaria şi Serbia credincioşii ortodocşi o cinstesc de asemenea cu multă evlavie.

Marea evlavie a poporului dreptcredincios faţă de Sfânta Cuvioasă Parascheva se explică prin convingerea şi constatarea că ea este *„mult folositoare”*, după cum este numită în *Acatistul* ei, Sfânta Parascheva oferă ajutor, prin rugăciunile ei, tinerilor şi bătrânilor, fecioarelor şi mamelor, mănăstirilor şi familiilor, bolnavilor şi săracilor, adunând în rugăciune şi mărturisire comună cler şi popor, din România şi din alte ţări. Puterea ei vine din sfinţenia şi din bunătatea ei, adică din iubirea ei faţă de Dumnezeu şi faţă de oameni.

Dacă în anul 1955, în plin regim comunist, la Catedrala Mitropolitană din Iaşi, avea loc *proclamarea generalizării cinstirii Sfintei Cuvioase Parascheva în toată ţara*, după anul 1990, această catedrală a găzduit solemnităţi de proclamare a canonizării de noi sfinţi români: *Sfânta Teodora de la Sihla* şi *Sfântul Ioan de la Neamţ* (1992), *Sfântul Ierarh Petru Movilă* (2002), *Sfântul Ierarh Dosoftei* (2005), *Sfântul Ierarh Iosif cel Milostiv* şi *Sfântul Gheorghe Pelerinul* (2018).

În anii păstoririi noastre la Iaşi ca Mitropolit al Moldovei şi Bucovinei (1 iulie 1990 – 8 iunie 2008), ne-am străduit ca sărbătoarea Sfintei Cuvi-

oase Parascheva să devină prilej de comuniune între sfinţi din diferite ţări, fiind aduse în pelerinaj moaşte ale unor sfinţi din alte ţări: *Sfântul Apostol Andrei* (1996), *Sfântul Mare Mucenic Gheorghe* (2000), *Brâul Maicii Domnului* (2001), *Sfântul Ioan Casian* (2002), *Sfântul Mare Mucenic Dimitrie* (2003), *Sfânta Cruce* (2004), Sfântul Apostol Pavel (2005), *Sfântul Ierarh Nectarie Taumaturgul* (2006), *Sfântul Ioan Gură de Aur* (2007).

În fiecare an, la sărbătoarea Sfintei Cuvioase Parascheva, din 14 octombrie, tineri şi vârstnici, oameni din toate colţurile ţării, dar şi de peste hotare, devin, preţ de câteva zile, pelerini sau închinători la moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva şi ale altor sfinţi ai Bisericii Ortodoxe, prezente la Iaşi.

Cu prilejul aniversării a 380 de ani de la aducerea la Iaşi a moaştelor Sfintei Cuvioase Parascheva, ocrotitoarea Moldovei, ne rugăm Preamilostivului Dumnezeu ca, pentru mijlocirile Sfintei Cuvioase Parascheva, să binecuvinteze pe toţi cei prezenţi la Iaşi, ierarhi, clerici, monahi şi credincioşi mireni, împreună cu autorităţi locale şi centrale, şi să răsplătească tuturor credinţa, evlavia şi osteneala, dăruindu-le sănătate şi mântuire, pace şi bucurie, întru mulţi şi binecuvântaţi ani!

Cu aleasă preţuire şi părintească binecuvântare,

† DANIEL
Patriarhul
Bisericii Ortodoxe Române

Învierea lui Hristos, izvorul bucuriei, și al rugăciunii, și al mulțumirii
– scrisoare pastorală la sărbătoarea Învierii Domnului –

„Bucurați-vă pururea.
Rugați-vă neîncetat.
Dați mulțumire pentru toate"
(1 Tesaloniceni 5, 16-18)

Iubiți frați preoți,
Cinstiți viețuitori ai sfintelor mănăstiri,
Drept-slăvitori creștini,
Hristos a înviat!

Cu mult dor am așteptat această noapte plină de lumină. Ne-am dorit mult să nu mai trăim experiența anului trecut, ci să fim împreună, în biserici, la acest „praznic al praznicelor și sărbătoare a sărbătorilor". Cât de dureroasă este despărțirea! Cât de grea este depărtarea! Câtă bucurie aflăm în a fi împreună, mai ales în noaptea Învierii Domnului!

În același timp, știm bine că necazurile și încercările n-au încetat și nu vor înceta să ne asalteze. Suferința și durerea sunt mereu prezente. Constatăm însă o bucurie cu totul aparte care ne cuprinde de Paști. Această bucurie se arată mai ales prin rugăciune și prin mulțumire. Bucuria, rugăciunea și mulțumirea devin stare sufletească în mulți dintre noi. Ea se manifestă printr-o mai mare deschidere față de semenii noștri, prin mai multă dărnicie, printr-o inimă mai ușoară.

„Bucurați-vă pururea" – ne spune Sfântul Apostol Pavel.

De ce să ne bucurăm? Pentru că Hristos a înviat! Ne bucurăm pentru că Hristos a biruit moartea, dușmanul nostru cel mai mare. Prin Învierea lui Hristos, moartea și-a pierdut din tragismul său. Moartea și mormântul nu mai au ultimul cuvânt. Ele devin trecere – Paște – de la această viață la viața cea veșnică și nepieritoare.

Bucuria este, așadar, starea la care Biserica ne cheamă tot timpul și, îndeosebi, de Sfintele Paști: „Cerurile după cuviință să se veselească și pământul să se bucure și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută că a înviat Hristos, Bucuria cea veșnică"[1].

Bucuria Învierii Domnului nu este cunoscută de toți oamenii la fel. Mulți trăiesc bucuria Învierii cu o intensitate deosebită. Alții mai puțin. „Deoarece noi încă nu am biruit patimile, nu putem trăi deplin bucuria Învierii; cu toate acestea, într-o oarecare măsură, noi, totuși, o trăim."[2] Acest lucru se vede și în faptul că, de Sfintele Paști, uităm parcă de greutăți și de alte temeri și, timp de câteva ceasuri, bucuria ne cuprinde. Chiar și cei care nu au o legătură strânsă cu Biserica simt nevoia de „a lua lumină" de Sfintele Paști.

Lumina Învierii pe care o primim ca bucurie la sărbătoarea Sfintelor Paști ne cheamă să înțelegem că viața creștină este viață de bucurie. Omul trist, mohorât, dezamăgit și descumpănit nu este creștin adevărat. Pricinile pentru tristețe, dezamăgire și suferință sunt multe și pentru creștin. Acesta însă primește putere de la Dumnezeu să le depășească mai ușor și să nu-și piardă bucuria sufletească.

Sfântul Ioan Gură de Aur mărturisește că omul cu frică de Dumnezeu are bucuria vieții chiar dacă este înconjurat de ispite și încercări: „Pe cel ce se bucură întru Domnul nici o restrişte nu-l poate scoate din bucuria lui. De bună seamă, toate celelalte de care ne bucurăm sunt schimbătoare, trecătoare și lesne se prefac. Și nu au numai acest neajuns, ci și pe acela că [...] nu ne hărăzesc o bucurie așa de mare ca să poată îndepărta sau adumbri mâhnirea ce ni se iveşte din altă parte. Dar teama de Dumnezeu are aceste două însușiri: este statornică și nemișcată, și din ea izvorăște atâta bucurie, că nu mai simțim deloc celelalte necazuri. Cel care se teme de Dumnezeu cum se cuvine și se bizuie pe Dânsul are parte de rădăcina plăcerii și de izvorul bucuriei"[3].

Bucuria vieții, curajul de a lupta cu greutățile, atitudinea plină de nădejde în fața încercărilor sunt daruri ale Cerului oferite omului care are frică de Dumnezeu și stăruie în rugăciune.

„Rugați-vă neîncetat" – ne spune Sfântul Apostol Pavel.

Rugăciunea este izvorul bucuriei. Omul cu frică de Dumnezeu și cu rugăciunea în minte și în inimă este un om fericit chiar dacă întâlnește multe necazuri în viață. Suferința, încercările și vrăjmășiile nu lipsesc nici din viața creștinului. Prin credință și rugăciune, el are însă capacitatea de a trece mai ușor prin durere, o așază la picioarele Crucii și primește putere de a mer- ⇨

ge mai departe. Rugăciunea este o stare permanentă, dar nu în sensul că suntem îngenuncheaţi trupeşte la rugăciune tot timpul. Gândul că viaţa noastră este în mâna lui Dumnezeu este rugăciune neîncetată. Strădania de a împlini poruncile Domnului este rugăciune neîncetată. Grija de a avea o familie ancorată în valorile Evangheliei şi de a lucra numai în conformitate cu cele cuprinse în Sfânta Scriptură şi în învăţătura Sfinţilor Părinţi înseamnă, de asemenea, rugăciune neîncetată. „Rugăciunea nu înseamnă numai a vorbi (cu Dumnezeu) – spune marele duhovnic, Părintele Arsenie Papacioc –, ci rugăciunea este un fapt permanent."[4] Rugăciunea neîncetată se arată atunci când „ai o stare de prezenţă continuă a lui Dumnezeu în conştiinţa ta. Asta este important: gândul la Dumnezeu, conştientizarea prezenţei Lui. Asta este o rugăciune la îndemâna fiecăruia, indiferent cât de ocupat ar fi. [...] Oricine poate şi trebuie să se roage, spunând: «Doamne Iisuse Hristoase, miluieşte-mă pe mine, păcătosul!» Gândul omului trebuie să fie mereu la Dumnezeu. [...] Cum să ne gândim? Într-o formă cât mai directă: «Doamne, iartă-mă!», «Doamne, ajută-mă!» [...] Aşa este rugăciunea: un contact permanent al inimii tale cu inima lui Dumnezeu"[5].

Strădania de a trăi cu conştiinţa că Dumnezeu este totdeauna prezent aduce omului bucurie adâncă şi o stare continuă de mulţumire.

„Daţi mulţumire pentru toate" – ne spune Sfântul Apostol Pavel.

„Orice aţi face, cu cuvântul sau cu lucrul, toate să le faceţi în numele Domnului Iisus şi prin El să mulţumiţi lui Dumnezeu-Tatăl"[6], continuă dumnezeiescul Apostol.

Rugăciunea şi urmarea acesteia – bucuria – deschid omului ochii spre a vedea în tot ceea ce este frumos şi adevărat lucrarea lui Dumnezeu. El simte atunci nevoia să-l mulţumească lui Dumnezeu. Omul mulţumit în inima lui şi mulţumitor faţă de Dumnezeu şi faţă de ceilalţi este un om împlinit. Este acel om care face din voia dumnezeiască legea după care se conduce în viaţă. „Cine împlineşte voia Domnului este împăcat cu toate, fie că este sărac şi poate bolnav şi în suferinţe, căci îl veseleşte harul lui Dumnezeu. Dar cel ce nu este mulţumit cu soarta sa, care cârteşte împotriva bolii sau asupra aceluia care l-a supărat, să ştie că se află într-un duh mândru care l-a lipsit de mulţumita către Dumnezeu!"[7] – spune Sfântul Siluan Atonitul. Omul nemulţumit este într-o continuă nelinişte. Nimic nu-i place. Nimic nu-l bucură. Totul merge necorespunzător. El nu poate avea rugăciune curată în inima lui, sufletul îi este tulburat, pe

nimeni nu iubeşte, toate îi par urâte şi neplăcute. Dumnezeu să ne păzească de o asemenea stare şi să ne dăruiască „gând mulţumitor şi mulţumitoare inimă, mulţumitoare mădulare ale sufletului şi ale trupului", după cum spune Sfântul Simeon Noul Teolog într-o rugăciune de dinainte de Sfânta Împărtăşanie!

Iubiţi fraţi şi surori întru Hristos-Domnul,

În zilele Sfintelor Paşti ne bucurăm de lumina sărbătorii, de prezenţa celor dragi, de faptul că lumea este, parcă, mai bună. În acelaşi timp, ştim bine că mulţi semeni de-ai noştri sunt cuprinşi de suferinţă. În spitale sunt mulţi bolnavi, în lume există multă tristeţe, lipsă de rugăciune şi stare de nemulţumire. Multele răni din minţi şi din suflete completează tabloul unei lumi care suferă sub presiunea propriilor neputinţe, orgolii şi boli.

În faţa unei asemenea realităţi, ce avem noi, creştinii, de împlinit? Fiecare, prin cuvânt şi prin faptă, să mărturisească înainte de toate că „nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt!" Apoi, avem datoria implicării în ocrotirea sănătăţii sufleteşti şi trupeşti, atât în viaţa proprie, cât şi în cea a semenilor noştri. Ajutorul şi respectul pentru ostenitorii din spitale, sprijinirea celor bolnavi, împlinirea cu onestitate a obligaţiilor legate de familie şi profesie aduc mult bine societăţii. Acestea toate pot fi împlinite cu adevărat doar dacă le întemeiem pe credinţa şi bucuria în Învierea Domnului Hristos, dacă viaţa noastră devine rugăciune şi dacă avem gând de mulţumire.

Bucuria, rugăciunea şi mulţumirea sunt întreitul medicament care

contribuie în mod real la vindecarea proprie şi a lumii. Ele sunt roade ale Duhului Sfânt de care lumea are imensă nevoie pentru a rămâne în echilibru şi pentru a-şi afla sensul.

Rog pe Dumnezeu, împreună cu dumneavoastră, să ne dăruiască puterea bucuriei în Înviere, adâncimea rugăciunii celei smerite şi mulţumirea cea din inimă!

Să nu ne pierdem nădejdea, căci mai mare şi mai puternic este Cel ce este cu noi[8], adică Dumnezeu, decât cei ce sunt vrăjmaşii Bisericii, ai Adevărului, ai Neamului.

Lumina Învierii să ne cuprindă pe noi şi întreaga lume, mărturisind până la marginile pământului că Hristos a înviat!

Al vostru împreună frate şi Părinte întru Hristos,

† TEOFAN
PRIN HARUL LUI DUMNEZEU
ARHIEPISCOP AL IAŞILOR
ŞI MITROPOLIT AL MOLDOVEI
ŞI BUCOVINEI

Note bibliografice

[1] „Canonul Utreniei Învierii", cântarea întâi, stihira a treia, în *Penticostar*, EIBMBOR, Bucureşti, 1999, p. 16.

[2] Arhim. Sofronie (Saharov), *Cuvântări duhovniceşti*, vol. I, traducere de Ierom. Rafail (Noica), Editura Accent Print, Suceava, 2013, p. 103.

[3] Sf. Ioan Gură de Aur, *Omiliile la statui*, vol. II, traducere de Pr. Dumitru Fecioru, EIBMO, Bucureşti, 2007, p. 143.

[4] *Iată Duhovnicul. Părintele Arsenie Papacioc*, ediţie alcătuită de Ierom. Benedict Stancu, Editura Sophia, Bucureşti, 2010, p. 51.

[5] *Iată Duhovnicul...*, pp. 83-84.

[6] Coloseni 3, 17.

[7] „Pentru voia lui Dumnezeu şi slobozenie", în Arhim. Sofronie (Saharov), *Cuviosul Siluan Athonitul*, traducere din limba rusă de Ierom. Rafail (Noica), ediţia a II-a revăzută, Editura Accent Print, Suceava, 2013, pp. 348-349.

[8] *Cf.* 4 Regi 6, 16.

Sfânta Parascheva, ocrotitoarea Moldovei – 380 de ani de la aducerea sfintelor sale moaște la Iași –

Pe 13 iunie 2021, s-au împlinit 380 de ani de la binecuvântatul moment al aducerii moaştelor Sfintei Cuvioase Parascheva la Iaşi, din cetatea Constantinopolului. Prin slujbele arhiereşti din acea zi şi din ziua precedentă acestei sărbători de la Catedrala Mitropolitană din Iaşi şi de la Mănăstirea „Sfinţii Trei Ierarhi", prin simpozionul dedicat Sfintei de la sala Gotică a Mănăstirii ieşene amintită, prin expoziţia organizată de Biblioteca „Dumitru Stăniloae" şi prin volumele şi albumele tipărite la Editura Doxologia ce au în conţinutul lor informaţii despre Sfânta ocrotitoare a Moldovei, s-a încercat aducerea a câtorva mărturii despre acest minunat eveniment, care a produs o deosebită bucurie atât în sufletele credincioşilor ortodocşi din Moldova, la mijlocul secolului al XVI-lea, cât şi a celor din celelalte Ţări Române.

În prima parte a acestui editorial, având ca bază textul Pr. prof. dr. Ion Vicovan, Pr. Cătălin Adumitroaie, *Cuvioasa Parascheva, sfânta populară a Ortodoxiei, în istoria și în evlavia poporului român*, Editura Doxologia, Iaşi, 2011, vom expune câteva menţiuni despre moaştele şi numele Sfintei Parascheva de la Iaşi, din izvoarele istorice şi din cărţile de cult, din perioada apropiată anului 1641. Aceste informaţii au apărut şi în cartea *Noi consideraţii referitoare la aducerea moaştelor Sfintei Cuvioase Parascheva la Iași*, ediţie îngrijită de Bogdan-Vlăduţ Brînză şi apărută la Editura Doxologia în preajma acestui eveniment.

Sfânta Parascheva în izvoarele istorice

Informaţii preţioase despre Sfânta Parascheva ne sunt transmise de unii călători străini care au vizitat Moldova de-a lungul timpului. Un astfel de călător este Petru Bogdan Bakšić (cca 1601-1674) care, vizitând Moldova în 1641, elaborează un raport despre „Vizitarea apostolică a Moldovei". Pe lângă descrierea interesantă a impresiilor trăite în vizitele sale prin oraşele Moldovei din acea perioadă, oferă şi preţioase informaţii despre situaţia politică, aşezarea geografică şi bogăţiile ţării. Vizitând oraşul Iaşi, la 3 octombrie 1641, el arată că aici se construieşte o frumoasă mănăstire (închinată Sfinţilor Vasile cel Mare, Ioan Chrisostomul şi Grigore Teologul) din piatră albă sculptată la exterior în întregime şi care atunci era pictată în interior de meşteri aduşi de domnul Vasile Lupu din Ucraina.

Pe lângă preţioasele obiecte de cult cu care era înzestrată biserica, acest călător aminteşte şi de moaştele Sfintei Parascheva aduse de la Constantinopol. Ea este menţionată cu numele de Petka (în bulgară), „grecii o numesc Paraschiva şi românii Sfânta Vineri". Este menţionată, de asemenea, şi data la care atât grecii, cât şi bulgarii sau românii o cinstesc, 14 octombrie. Despre sfintele moaşte aflăm: „Domnul a cumpărat aceste moaşte de la Patriarhul Constantinopolului cu 30.000 de scunzi – în afară de alte cheltuieli – şi le-a adus pe Marea Neagră, apoi pe Dunăre la Galaţi, unde au fost întâmpinate cu foarte mare evlavie şi cu imnuri de slavă, de către toţi episcopii, stareţii, călugării şi preoţii ţării şi de un mare număr de credincioşi. Şi au fost aduse în această biserică nouă". Moaştele sfintei au fost aşezate în Biserica „Sfinţii Trei Ierarhi" într-o raclă cu catifea roşie în interior, în „sfânta sfintelor unde se află altarul, în partea dreaptă". Racla era păstrată sub cheie de stareţul mănăstirii, iar după informaţiile aflate de Bakšić de la călugării din mănăstire „trupul acela s-a păstrat întreg [...] şi este îmbrăcat într-o cămaşă albă bulgărească".

O relatare interesantă despre moaştele Sfintei Parascheva ajunsă până la noi, de o importanţă aparte pentru că vine de la un contemporan musulman, aminteşte că într-o veche biserică dintr-un târg din Rumelia s-ar fi descoperit într-un sarcofag de marmură sicriul unei fete cu numele „Kiralesa" (Parascheva) al cărei trup era neputrezit, că sprâncenele, ochii, obrajii, nasul, urechile şi chiar şuviţele de păr ar fi la locul lor. Tot aici este relatat şi modul în care Vasile Lupu a obţinut moaştele sfintei în urma plăţii a 20.000 de galbeni padişahului, vizirului şi tuturor sfetnicilor, dar şi felul în care moaştele au fost transportate în Moldova: a încărcat în care sarcofagul şi sicriul cu moaşte pe care apoi le-a aşezat într-o biserică în construcţie închinată Sfintei. Sarcofagul din Biserica „Trei Ierarhi" era împodobit cu marmură având ⇨

deasupra rubine, diamante, topaze, pietre de Ceylon, cu ochi de pisică, cu ochi de peşte şi alte pietre scumpe, după care a fost „învelit în întregime cu atlas colorat în roşu şi lucrat în fire de aur. Sicriul a devenit atât de frumos şi strălucitor, încât orbea ochii celui care îl privea".

Dragostea şi cinstirea de care se bucura Sfânta Parascheva la români este întărită şi de prezenţa în aceste teritorii a unor biserici importante care o au ocrotitoare pe această sfântă a Moldovei. Aşa este biserica episcopală din Roman, ea având hramul „Sfânta Parascheva". La Răşinari, lângă Sibiu, la sfârşitul veacului al XIV-lea este cunoscută o biserică ce avea ca ocrotitoare pe Sfânta Parascheva. Mărturii despre cinstirea sfintei în ziua de 14 octombrie ne sunt transmise de arhidiaconul Paul de Alep, care îşi aminteşte că, în călătoriile sale prin Moldova, ajungând împreună cu patriarhul Antiohiei şi cu domnul Moldovei Gheorghe Ştefan (1653-1658) la Roman, au asistat la săvârşirea unui „panaghiric" în cinstea Sfintei Parascheva ale cărei moaşte sunt la Iaşi. De asemenea, biserica domnească de la curtea din Târgu Frumos, construită de doamna Elena, soţia lui Petru Rareş (1527-1538; 1541-1546), are hramul Sfânta Parascheva. Având în vedere că la acea dată moaştele sfintei nu se aflau pe pământ românesc, ne dăm seama că faptul nu este unul întâmplător; doamna Elena provenea din familia domnitoare sârbă, Brancovici, cea care până la 1521 avea reşedinţa la Belgrad, acolo unde erau şi moaştele Sfintei. Cultul deosebit de care se bucura aceasta în Serbia a fost purtat peste hotarele ţării, în ţara de adopţie a doamnei Elena, cea care a închinat un locaş de cult acestei mari sfinte.

Sfânta Parascheva în cărţile de cult

Cu privire la aducerea moaştelor Sfintei Parascheva la Iaşi şi despre modul în care sfânta era cinstită în Ţările Române în perioada apropiată binecuvântatului moment, o sursă care merită a fi exploatată o reprezintă cărţile de cult şi însemnările care se regăsesc în acestea. Ele descoperă evlavia pe care credincioşii o aveau faţă de Sfânta Parascheva încă dinainte ca aceasta să ajungă la Iaşi, dar mai ales după acel moment.

Pe o Psaltire din secolul al XV-lea, descoperită la Mănăstirea „Sfântul Pavel" din Muntele Athos, se regăseşte o însemnare a preotului Eremie din Iaşi, care dăruieşte această carte ieromonahului Eftimie, de la Mănăstirea Caracalu din Sfântul Munte, pentru pomenirea

sufletului tatălui său, preotul Ioan, şi a mamei sale, preoteasa Paraschiva.

Însemnări din cărţile de cult datate după 13 iunie 1641, dau mărturie despre existenţa şi a altor biserici, din zona Moldovei, închinate Sfintei Parascheva. Pe o *Carte românească de învăţătură* regăsim o însemnare a unui credincios din Fonoiu, ţinutul Sucevei, în care acesta precizează preţul pe care l-a plătit pentru carte şi faptul că o donează bisericii din localitate, cu hramul Preacuvioasei Maicii Paraschiva, oferind şi o încadrare în timp, şi anume „în zilele blagocestivului domn Io Vasile voievod, domnul Ţării Moldovei, numărătoarea fiind 1643, martie". Având în vedere faptul că datarea este foarte aproape de momentul aducerii moaştelor Sfintei Parascheva la Iaşi, putem presupune că această biserică a fost construită înainte de anul 1641. Aceeaşi presupunere o facem şi în cazul unei alte biserici închinate Prapadoamnei Paraschiva, despre care însă nu ştim localitatea în care se găseşte, căreia Necula Hudu, îi donează un Minei pe 12 luni. Asupra acestuia pune şi un blestem, în caz că cineva va îndrăzni să îl înstrăineze. Însemnarea este datată 7154, adică în intervalul de timp cuprins între 1 septembrie 1645 – 31 august 1646. Într-o însemnare dintr-un *Trifolog*, din anii 1701-1702, aflăm că această carte fusese luată de un anume preot Ion, din Babele, din biserica Prapadoamnei Paraschiva, neţinând cont de blestemul pus asupra ei. Cartea se afla într-o stare foarte rea, necesitând restaurare. Neexistând meşteri care să facă acest lucru, un preot pe nume Teodosie s-a oferit să o repare, iar donatorul, pe nume Apdal, i-o dăruieşte, lăsându-i un pomelnic, în care este pomenit, printre altele, numele surorii sale, Paraschiva, şi al unui martor al donaţiei, hagi Paraschiv.

Prezenţa numelui Sfintei Cuvioase Parascheva în diferite zone, localităţi, din cuprinsul Ţărilor Române, cu diferite variante nominale: Sfânta Parascheva, Sfânta Vineri, Paraschiva, Parasca, Pătca dau mărturie despre cinstirea de care se bucura aceasta în secolul al XVII-lea, şi nu numai. Anul 1641 a reprezentat un moment în care cultul Sfintei Cuvioase Parascheva, deja existent în Ţările Române, după cum am arătat mai sus, cunoaşte o dezvoltare deosebită. Acest lucru îşi are izvorul în faptul că rugăciunile credincioşilor înălţate înaintea raclei Sfintei Parascheva, în faţa icoanei acesteia sau în taina inimii fiecăruia, au primit răspuns grabnic, prin mijlocirea Sfintei la tronul Mântuitorului Iisus Hristos.

Mulţimea minunilor săvârşite de Sfânta Cuvioasă Parascheva a făcut ca an de an, în preajma zilei sale de prăznuire, cetatea Iaşilor să devină, mai mult decât se întâmplă în fiecare zi, un loc care adună în rugăciune, din toate colţurile ţării şi ale lumii, într-un număr impresionant, pe cinstitorii Sfintei, unii pentru a-i cere ajutorul, iar alţii pentru a-i aduce prinos de recunoştinţă pentru ajutorul primit, rostind, cu toţii, într-un cuget: „Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!"

În partea a doua a Editorialului vom reda modul cum s-a desfăşurat evenimentul în Iaşi în acele zile, ca frânturi peste timp de rugăciune către Sfânta noastră ocrotitoare şi mult-folositoare.

Slujbă de priveghere în cinstea Sfintei Cuvioase Parascheva, la Catedrala Mitropolitană din Iaşi

Cu prilejul aniversării a 380 de ani de la aducerea moaştelor Sfintei Cuvioase Parascheva de la Constantinopol la Iaşi, în zilele de 12 şi 13 mai 2021 s-au săvârşit în Catedrala Mitropolitană şi la Mănăstirea „Sfinţii Trei Ierarhi" din Iaşi slujbe de aducere aminte a acestui eveniment care a avut loc în timpul domniei lui Vasile Lupu.

Slujba Privegherii (Vecernia unită cu Litia şi Utrenia) din ajunul Duminicii a VII-a după Paşti a fost săvârşită de către Înaltpreasfinţitul Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, alături de Preasfinţitul Nichifor Botoşăneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iaşilor, în Catedrala Mitropolitană din Iaşi.

La finalul slujbei, Preasfinţitul Nichifor a rostit un cuvânt de învăţătură, în cadrul căruia a vorbit despre importanţa zilei de 13 iunie, subliniind contribuţia importantă pe care domnitorul Vasile Lupu a avut-o în cadrul momentului providenţial petrecut cu aproape patru veacuri în urmă în cetatea Iaşilor: „Se împlinesc 380 de ani de la aducerea moaştelor Sfintei Cuvioase Parascheva în biserica Sfinţilor Trei Ierarhi, prilej de a ne vădi mulţumirea lui Dumnezeu pentru un asemenea dar adus Moldovei, dar şi de a pomeni pe domnitorul Vasile Lupu, cel prin care Dumnezeu a lucrat o asemenea binecuvântare, nu doar pentru Moldova, ci pentru ţara întreagă. Sfânta Parascheva, cinstită îndeosebi în Bulgaria şi în Serbia, pentru că acolo a stat ani de zile, a binevoit, de 380 de ani, să rămână în

mijlocul nostru, ascultând rugăciunile, împlinindu-le şi săvârşind minuni pe care le mărturisesc mulţi dintre cei ce vin cu credinţă să se închine sfintelor moaşte. Vasile Lupu a auzit, cu siguranţă, încă din copilăria lui, despre moaştele Sfintei Parascheva care au stat mulţi ani la Târnovo. Ajungând domnitor al Moldovei, zideşte o preafrumoasă biserică închinată Sfinţilor Trei Ierarhi [...] şi în această ctitorie a gândit să îşi aducă darul cel mai de preţ – moaştele Sfintei Parascheva. Astfel, în 1641, moaştele Cuvioasei erau întâmpinate la Iaşi de către domnitorul Vasile Lupu, alături de Mitropolitul Varlaam. Şi de atunci, zi de zi, Sfânta Parascheva umple de nădejde şi de credinţă inimile ieşenilor, binecuvântând acest oraş".

Simpozion, apariţii editoriale şi expoziţie tematică, cu prilejul aniversării a 380 de ani de la aducerea moaştelor Sfintei Cuvioase Parascheva

Cu prilejul aniversării a 380 de ani de la aducerea moaştelor Sfintei Cuvioase Parascheva de la Constantinopol la Iaşi, în Sala Gotică a Mănăstirii „Sfinţii Trei Ierarhi" s-a desfăşurat sâmbătă, 12 iunie 2021, un simpozion şi vernisajul unei expoziţii de cărţi, icoane şi veşminte ale Sfintei care a devenit Ocrotitoarea Moldovei.

Moderatorul simpozionului a fost Părintele decan Ion Vicovan, având în vedere faptul că evenimentul cultural a fost organizat de Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae" din Iaşi. În prima parte a manifestării au fost susţinute câteva prelegeri despre contextul şi importanţa momentului ce a avut loc în anul 1641.

Cuvântul introductiv i-a aparţinut Preasfinţitului Părinte Nichifor Botoşăneanul, Episcopul vicar al Arhiepiscopiei Iaşilor, care a subliniat că sfinţii ne ajută să ne apropiem de Dumnezeu, dar şi de semeni: „Sfânta Parascheva a adunat în această sală oameni dragi, oameni cinstitori de Dumnezeu, iar lucrul acesta mă bucură. Întâlnindu-ne cu sfinţii, noi înşine ne apropiem mai mult unii de alţii şi zărim mai uşor ce a pus Dumnezeu luminos şi sfânt în inimile noastre. După ce descoperim filonul de bunătate şi de putere pe care Dumnezeu ni l-a pus în noi, suntem chemaţi să-L cinstim în sfinţii Săi, pe care Dumnezeu ni i-a lăsat pe pământ ca semne, mărturii şi modele de urmat".

În continuare, comunicările ştiinţifice ale simpozionului au fost susţinute de prof. univ. dr. Petronel Zahariuc de la Facultatea de Istorie a Universităţii „Alexandru Ioan Cuza" din Iaşi, care a vorbit despre contextul istoric al aducerii sfintelor moaşte ale Sfintei Cuvioase Parascheva la Iaşi, despre relaţia între Stat şi Biserică în secolul al XVII-lea, Pr. lect. univ. dr. Daniel Niţă-Danielescu de la Facultatea de Teologie „Dumitru Stăniloae" din Iaşi, a adus în discuţie legătura dintre Domnitorul Vasile Lupu şi Patriarhia de Constantinopol şi Pr. prof. univ. dr. Ion Vicovan de la Facultatea de Teologie „Dumitru Stăniloae" din Iaşi, care a făcut referiri la cultul Sfintei Cuvioase Parascheva în zona Moldovei.

Apariţii editoriale şi expoziţie tematică

Editura Doxologia a Arhiepiscopiei Iaşilor a marcat şi editorial momentul aniversar. Cătălin Jeckel, consilierul Sectorului cultural şi comunicaţii media al Arhiepiscopiei Iaşilor, a anunţat în cadrul simpozionului apariţia a două noi lucrări: „Noi consideraţii referitoare la aducerea moaştelor Sfintei Cuvioase Parascheva la Iaşi", ediţie îngrijită de Bogdan-Vlăduţ Brînză, şi un mini-album „380 de ani de la aducerea la Iaşi a moaştelor Sfintei Cuvioase Parascheva". Acestea pot fi achiziţionate on-line, la adresa edituradoxologia.ro, sau de la Librăria Doxologia, situată pe Bulevardul Ştefan cel Mare şi Sfânt.

La final, a fost vernisată expoziţia tematică realizată de Biblioteca „Dumitru Stăniloae", Catedrala Mitropolitană şi Centrul „Resurrectio". Din partea celor trei instituţii au rostit alocuţiuni Părintele Cristian Muraru, directorul Centrului de Conservare şi Restaurare a Patrimoniului de Artă Creştină „Resurrectio" din cadrul Arhiepiscopiei Iaşilor, Virginia Popa, directorul Bibliotecii „Dumitru Stăniloae" şi Mihai-Alex Olteanu, muzeograf la Muzeul Mitropolitan Iaşi. Manuscrisele, cărţile şi documentele expuse au fost prezentate de doamna director Virginia Popa, iar despre icoanele, obiectele şi veşmintele Sfintei Parascheva a vorbit muzeograful Mihai Olteanu.

Liturghie arhierească la mănăstirea ieşeană unde au fost aduse prima dată moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva

În data de 13 iunie 1641 erau aduse la Iaşi de la Constantinopol, de către domnitorul Vasile Lupu, moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva, fiind aşezate cu multă cinste în frumoasa biserică, atunci zidită, a Mănăstirii „Sfinţii Trei Ierarhi". În ziua de 13 iunie 2021, la împlinirea a 380 de ani de la acel moment binecuvântat, a fost săvârşită la mănăstirea ieşeană Sfânta Liturghie arhierească.

Cu acest prilej, în biserica Mănăstirii „Sfinţii Trei Ierarhi" din capitala Moldovei, Sfânta Liturghie a fost săvârşită de Preasfinţitul Părinte Nichifor Botoşăneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iaşilor. În cuvântul de învăţătură rostit în cadrul slujbei, ierarhul a vorbit despre binefacerile pe care Dumnezeu le revarsă celor ce-şi îndreaptă paşii spre El şi care mărturisesc dreapta credinţă. Totodată, ierarhul i-a îndemnat pe credincioşii prezenţi să-l pomenească pe domnitorul Vasile Lupu, cel ce a adus moaştele Sfintei Parascheva la Iaşi în urmă cu 380 de ani: „Prăznuirea de astăzi a Sfintei Parascheva – aducerea sfintelor ei moaşte – ne îndatorează să ne bucurăm de această moştenire, dar şi să-l pomenim pe domnitorul Vasile Lupu, nu doar pentru iertarea păcatelor pe care ca om le-a săvârşit, ci să-l pomenim cu recunoştinţă pentru că a fost insuflat de dreapta credinţă în tot ce a făcut şi în tot ce ne-a lăsat moştenire: o biserică precum cea a Trei Ierarhilor, aducerea moaştelor Sfintei Parascheva, punerea bazelor întregului învăţământ din Moldova şi nu numai. Şcoala Vasiliană, de exemplu, a fost legată de obştea Mănăstirii «Sfinţii Trei Ierarhi». Suntem chemaţi aşadar în această zi să înţelegem că puterea dreptei credinţe însufleţeşte pe oameni, îi înspiră şi nu trece o dată cu viaţa lor. De aceea, ziua de astăzi ne este zi de prăznuire, zi de bucurie, îndeosebi aici, în biserica din Iaşi în care pentru prima dată au fost aduse moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva. Încă de atunci, scrierile lui Paul de Alep, ale lui Evliya Çelebi şi ale altora care au trecut prin cetatea Iaşilor consemnează, pe de o parte, frumuseţea Bisericii «Sfinţii Trei Ierarhi», iar pe de altă parte cinstirea şi credinţa care îi însufleţea pe credincioşii moldoveni, care veneau des să se închine moaştelor Sfintei Cuvioase Parascheva".

În cadrul Sfintei Liturghii au fost citite şi rugăciuni de mulţumire aduse Bunului Dumnezeu pentru toate binefacerile primite în aceste veacuri de când a rânduit ca Sfânta Cuvioasă Parascheva să îşi găsească tihna în inima Moldovei, precum şi rugăciuni de pomenire pentru domnitorul Vasile Lupu.

De 380 de ani, Sfânta Cuvioasă Parascheva ocrotește ținutul binecuvântat al Moldovei: „Mulţumim lui Dumnezeu pentru darul făcut laşilor"

Pentru a marca acest eveniment important şi la Catedrala Mitropolitană din Iaşi s-a săvârşit Sfânta Liturghie în cinstea „Sfintei cea mult folositoare", în data de 13 iunie2021. Slujba a fost săvârşită de Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, dimpreună cu Preasfinţitul Părinte Damaschin Dorneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Sucevei şi Rădăuţilor, şi Preasfinţitul Părinte Emilian Crişanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului.

Pelerinii veniţi din mai multe zone ale ţării au participat la Sfânta Liturghie săvârşită pe esplanada Catedralei Mitropolitane şi au aşteptat la rând minute întregi pentru a se închina la cinstitele moaşte ale Cuvioasei şi la racla cu moaştele Sfântului Iosif cel Milostiv.

După citirea Sfintei Evanghelii, în cuvântul de învăţătură, Preasfinţitul Părinte Emilian Crişanul a relatat aducerea moaştelor Sfintei Parascheva la Iaşi: „Voievodul Vasile Lupu al Moldovei, împreună cu Sfântul Ierarh Varlaam, Mitropolitul Moldovei, au plătit datoriile Patriarhiei Ecumenice de Constantinopol, iar Patriarhul Partenie I, care a păstorit patriarhia în prima jumătate a secolului al XVII-lea, în semn de recunoştinţă pentru ajutorul mare şi bogat acordat de domnitorul Vasile Lupu, a dăruit lui şi Moldovei moaştele Sfintei Parascheva. Aşa se face că în anul 1641, pe 13 iunie, voievodul Vasile Lupu, Sfântul Ierarh Varlaam, cu episcopii de Huşi şi Roman, cu o mulţime de preoţi, au întâmpinat moaştele Sfintei, pe care le-au depus în biserica frumoasă şi măreaţă a Mănăstirii «Sfinţii Trei Ierarhi». În acest sfânt locaş, sfintele moaşte au binecuvântat mulţimea de credincioşi până în anul 1888, pentru că în 1884 au început restaurările bisericii, coordonate de un arhitect francez, Lecomte du Noüy, iar atunci moaştele au fost mutate în paraclisul din Sala Gotică. Acolo s-a întâmplat un mic incendiu, în decembrie 1888, prin care s-a descoperit din nou că moaştele Sfintei Parascheva fac minuni, pentru că sicriul în care erau puse moaştele Sfintei a fost distrus, mai ales lemnul, dar focul nu s-a atins de sfintele moaşte. Sfântul Ierarh Iosif Naniescu, mitropolitul de atunci, după ce a terminat această frumoasă şi impozantă Catedrală, a adus moaştele Sfintei Parascheva la sfârşitul anului 1888 sau la începutul anului 1889 în acest locaş, rămânând până astăzi".

La final, Preasfinţitul Părinte Damaschin Dorneanul a dat citire mesajului „Sfânta Parascheva «cea mult folositoare» este un mare dar pentru poporul român", transmis de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române şi redat integral în paginile acestui număr al Revistei „Candela Moldovei".

Totodată, Înaltpreasfinţitul Părinte Mitropolit Teofan a adus mulţumire lui Dumnezeu şi Sfintei Cuvioase Parascheva pentru darul primit în urmă cu 380 de ani de ţara noastră: „Mulţumim lui Dumnezeu pentru darul făcut României, Moldovei, Iaşilor, acum 380 de ani! Perioadă de binecuvântare revărsată asupra credincioşilor care au dobândit o conştiinţă tot mai adâncă în adevărul că Sfânta Parascheva ne este ocrotitoare, mult folositoare, mângâietoare în necazuri şi ispite. 380 de ani de alai binecuvântat de pelerini veniţi din întreaga ţară şi din întreaga lume pentru a se închina smerit în faţa raclei cu sfintele moaşte ale Sfintei Cuvioase Parascheva. Ce zi mare, ce zi frumoasă, cea de 14 octombrie, în fiecare an! Ce icoană a poporului lui Dumnezeu adunat în jurul sfinţilor Cerului şi ai pământului! 380 de ani de pelerinaj săvârşit de fraţii creştini ortodocşi din Bulgaria, din Serbia, care vin aici să mulţumească Sfintei pentru că o bună bucată de vreme Sfânta Cuvioasă Parascheva a şezut

spre închinare la Vidin, în Târnovo, sau în Belgradul Serbiei. Dumnezeu să binecuvânteze această sărbătoare de mulţumire adusă Cerului pentru prezenţa sfintelor moaşte aici, urmând ca până la sărbătoarea Sfintei Cuvioase Parascheva, din toamnă, să ne oprim, cu diferite ocazii şi diferite momente, pentru a ne închina Sfintei şi a aduce obolul de recunoştinţă, urmând ca sărbătoarea Cuvioasei, pe 14 octombrie, să fie locul central de mulţumire pentru faptul că Sfânta Parascheva, în urmă cu 380 de ani, a binevoit a fi aici cu noi, să ne îmbogăţească sufleteşte. Căci, Doamne, cât de săracă ar fi fost Moldova şi ţara, Iaşul şi Catedrala, fără prezenţa aici a sfintelor moaşte ale Sfintei Cuvioase Parascheva?!"

La 13 iunie 1641, moaştele Sfintei Cuvioase Parascheva ajungeau în Iaşi. Domnul Vasile Lupu şi toată suflarea capitalei aşteptau la podul Bahluiului, cu lumânări în mână şi lacrimi de bucurie în ochi, darul lui Dumnezeu pentru Moldova. Clopotele bisericilor Iaşului răsunau până departe, iar clerul în frunte cu Mitropolitul cărturar Varlaam a primit pe umeri odorul, din mâna delegaţilor Patriarhiei Ecumenice: Ioanichie al Iracliei, Partenie al Adrianopolei şi Teofan al Paleon-Patronului.

Sărbătoarea Învierii Domnului la Catedrala Mitropolitană din Iași

Învierea Domnului a fost sărbătorită la Catedrala Mitropolitană din Iaşi în prezenţa Înaltpreasfinţitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei. Slujba din noaptea de Înviere a început, conform rânduielii liturgice, la miezul nopţii, fiind precedată de Canonul Sâmbetei celei Mari.

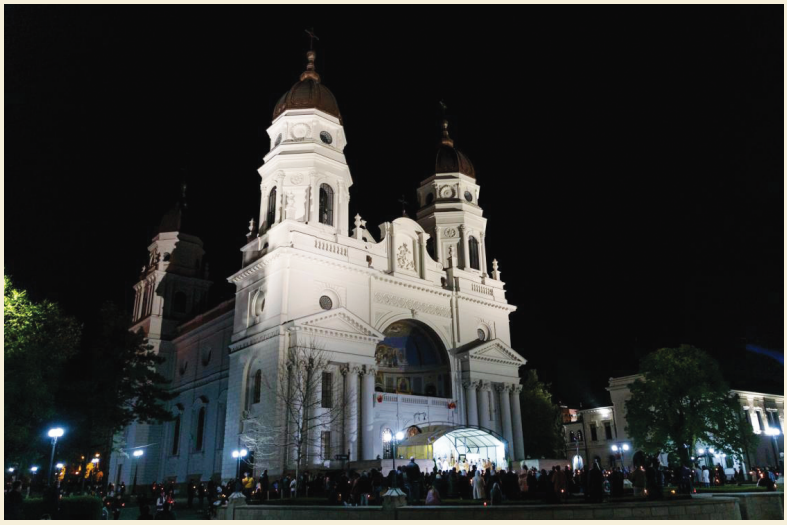

Cu ocazia marelui praznic, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, în cuvântul de învăţătură, a explicat faptul că „Ziua Învierii este ziua bucuriei": „Chiar dacă problemele nu dispar în această noapte, chiar dacă pe undeva, în adâncul fiinţei noastre, suntem urmăriţi de boală, de îngândurări, de îndoieli, această noapte totuşi, şi în anul acesta, şi în anii care au trecut, este şi a fost una de bucurie. De ce să ne bucurăm? Ne bucurăm în primul și în primul rând pentru că Hristos a înviat. De ce să ne bucurăm? Ne bucurăm pentru că în lumina Învierii Domnului Hristos, moartea nu mai este ceea ce pare a fi, adică dispariția omului în întunericul mormântului. Prin Înviere, moartea își pierde din conținutul ei tragic și otrăvitor şi devine trecere, adică Paște – căci cuvântul Paște «trecere» înseamnă – din viaţa aceasta în veşnicia prezenței noastre înaintea lui Dumnezeu".

Praznicul Învierii Domnului la Mănăstirea Popăuți

Învierea Domnului nostru Iisus Hristos a fost prăznuită la Mănăstirea Popăuți din municipiul Botoșani de către Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iașilor.

În cadrul Sfintei Liturghii, PS Nichifor Botoșăneanul a ținut un cuvânt de învăţătură: „Domnul Hristos a făcut semne şi minuni mari, iar cel mai mare semn este învierea Sa din morţi. Piatra mormântului s-a dat la o parte, dar au fost oameni care nu s-au cutremurat de puterea acestui semn. Catapeteasma şi pietrele au grăit în acest fel, vestind porunca

Domnului, dar cărturarii şi fariseii, în fața minunii, au spus cuvânt mincinos, oferind bani paznicilor (de la mormântul Domnului, n.r.) ca să spună şi să vestească minciuna, dar adevărul n-a putut fi oprit. De aici înțelegem că, în fața lui Dumnezeu, oamenii inspirați de cel rău nu pot sta împotriva adevărului. [...] În această zi, în chip deosebit, trebuie să Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că ni S-a descoperit, că s-a atins de inima noastră înțelesul adevărului, că ne-a înmuiat inima şi că suntem astăzi în biserică, slăvind pe Dumnezeu. Să ne întărească Dumnezeu ca să fim tot timpul printre cei ce vor să Îl cunoască pe Dumnezeu şi să facă voia Lui".

Părintele Episcop Nichifor Botoşăneanul a săvârşit în după-amiaza zilei de Înviere, în biserica Mănăstirii Zosin, slujba Vecerniei Învierii Domnului, numită şi „A doua Înviere". Potrivit indicațiilor din Penticostar, în cadrul Vecerniei a fost citit, în mai multe limbi, textul evanghelic de la Ioan 20, 19-25.

IPS Mitropolit Teofan, la Parohia Precista II din Piatra Neamț

În a doua zi de Sfintele Paşti, 3 mai 2021, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Teofan a fost prezent în Protopopiatul Piatra Neamț. Ierarhul a săvârşit Sfânta Liturghie şi a ținut cuvânt de învățătură la Parohia Naşterea Maicii Domnului" – Precista II din municipiu, comunitate păstorită de preotul Dumitru Ailincăi.

În cuvântul de învățătură, ierarhul a subliniat că, indiferent de situație, un creştin autentic nu trebuie să-şi piardă nădejdea: „Creştinul adevărat este creştinul care nu deznădăjduieşte. Cât ar fi de mare durerea în viața lui, cât val şi năpastă s-ar arunca asupra lui, creştinul adevărat ştie că tot ceea ce este val, ca valul trece. Şi chiar dacă nu ne dorim plecarea din această lume – pentru că socotim că se cuvine să mai trăim întru ea – chiar dacă şi acest lucru se întâmplă, creştinul ortodox nu trebuie să-şi piardă nădejdea. De ce? Pentru că el crede în Înviere. Şi dacă crede în Înviere, el ştie că nu moare, ci doar pleacă".

Sărbătoarea Izvorului Tămăduirii la Mănăstirea Sângeap-Basaraba

În ziua de 7 mai 2021, de sărbătoarea Izvorului Tămăduirii, Mănăstirea Sângeap-Basaraba din judeţul Iaşi şi-a sărbătorit hramul. Sfânta Liturghie a fost săvârşită de Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, în prezenţa obştii monahale şi a credincioşilor veniţi din întreaga regiune, în altarul de vară aflat în curtea aşezământului monahal.

Din soborul slujitor au făcut parte Părintele arhimandrit Gavriil Alexa, exarhul administrativ al Arhiepiscopiei Iaşilor şi starețul Mănăstirii Sângeap-Basaraba, Părintele arhimandrit Vichentie Amariei, starețul mănăstirii nemțene Secu, Părintele Victor Pâslariu, protopop de Hârlău, Părintele Claudiu Gheorghiasa, consilierul Sectorului financiar al Arhiepiscopiei Iaşilor, Părintele Ambrozie Ghinescu, egumenul Schitului Pocrov, dar şi clerici din Ploieşti şi din zona judeţului Iaşi.

După citirea Sfintei Evanghelii, Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan a afirmat că iubirea îl ajută pe om să-şi păstreze sănătatea: „În vremea noastră vorbim despre boală, despre vindecare, despre suferinţă, despre doctori, despre medicamente, şi e bine să luăm aminte la toate aceste realităţi care sunt constante ale vieţii noastre. Se cuvine să avem grijă de sănătatea noastră şi a celor din jur. Această grijă o arătăm în două feluri: alergăm la medic şi alergăm la Dumnezeu. Vorbim despre sfinţi ca doctori şi vindecători fără de arginţi, vorbim de viaţa creştină ca loc în care omul luptă împotriva bolilor trupeşti şi mai ales sufleteşti, căutând vindecare. Într-adevăr, viaţa omului în Biserică este un act de tămăduire, pentru că păcatul este rană, iar virtutea este tămăduire”.

Slujire arhierească și procesiune la hramul Mănăstirii Bistrița

Vestita ctitorie a domnitorului Alexandru cel Bun – Mănăstirea Bistriţa din judeţul Neamţ – a îmbrăcat în ziua de 7 mai 2021 straie de sărbătoare, de Izvorul Tămăduirii, Sfânta Liturghie fiind săvârşită de Preasfinţitul Părinte Nichifor Botoşăneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iaşilor. La final, a avut loc slujba Aghezmei mici şi tradiţionala procesiune cu icoana făcătoare de minuni a Sfintei Ana, ce datează din anul 1401, în jurul bi-

sericii mănăstirii. Din soborul de slujitori au făcut parte, alături de Părintele arhimandrit Luca Diaconu, starețul Mănăstirii Bistrița și exarh al zonei Neamț, și stareți ai mănăstirilor din jur și preoți de mir.

În cuvântul de învățătură rostit după citirea Sfintei Evanghelii, PS Părinte Nichifor a vorbit despre cinstirea Maicii Domnului: „O cinstim pe Maica Domnului pentru că prin toate aceste semne Dumnezeu o cinstește și lucrează prin ea. Prin icoanele făcătoare de minuni ale Maicii Domnului, Dumnezeu ne arată că trebuie să o cinstim. Putea Hristos să săvârșească această minune arătându-se El Însuși lui Leon; nu întâmplător Dumnezeu a binecuvântat ca minunea să se întâmple prin Maica Domnului. Dar de ce se întâmplă atât de multe minuni prin Maica Domnului? Pentru că în Maica Domnului s-a împlinit dorul lui Dumnezeu pentru om, omul care a păstrat neumbrită credința și iubirea de Dumnezeu".

La finalul Liturghiei, Părintele arhimandrit Luca Diaconu, starețul Mănăstirii Bistrița, a mulțumit ierarhului și tuturor celor prezenți pentru împreuna-rugăciune.

Biserica Schitului „Sfântul Mina" Borlești-Mastacăn a primit haina cea nouă a sfințirii

În Duminica a II-a după Paști, a Sfântului Apostol Toma, biserica Schitului „Sfântul Mina" din Borleşti-Mastacăn a fost târnosită de Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei. Credincioșii din localitate, dar și din împrejurimile județului Neamț, au luat parte la slujba de sfințire și la Sfânta Liturghie săvârșită în aer liber.

Din sobor au făcut parte Părintele arhimandrit Gavriil Alexa, starețul Mănăstirii Sângeap-Basaraba și exarh administrativ al Arhiepiscopiei Iașilor, Părintele arhimandrit Petroniu Marin, starețul Mănăstirii Pângărați, Părintele Bogdan Frăsilă, protopop de Roznov, Părintele ieromonah Nicodim Bărbuță, egumenul Schitului „Sf. Mina", dar și preoți din Protoieria Roznov.

În cuvântul de învățătură de după citirea Sfintei Evanghelii, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Teofan a afirmat că trebuie să avem credință puternică în Mântuitorul Hristos: „Găsim în Sfânta Scriptură diferite momente prin care se exprimă dorința omului de a avea mai multă credință, precum Sfântul Toma din Evanghelia de astăzi. Noi, în adâncul ființei noastre, ne dorim ca prezența lui Dumnezeu să devină o constantă care să ne binecuvinteze și să ne mângâie viața. [...] Suntem chemați de-a lungul vieții să facem trecerea între credința noastră, puțină câtă este, la credința puternică în Hristos Domnul. Nu este de ajuns să credem în Domnul Dumnezeu. Trecerea noastră de la convingerea că Dumnezeu există la legătura noastră personală cu Dumnezeu este necesară. Este de o importanță capitală legătura noastră cu Dumnezeu".

După chinonic, Părintele arhimandrit Petroniu Marin a dat citire hrisovului de sfințire. Un exemplar din acest document se află în piciorul Sfintei Mese din Sfântul Altar. La finalul Sfintei Liturghii, după cuvintele de mulțumire adresate de Părintele egumen Nicodim Bărbuță, acesta a fost hirotesit protosinghel și a primit din partea IPS Teofan crucea pectorală, bedernița și distincția de vrednicie. Totodată, Părintele Mitropolit le-a oferit ctitorilor și binefăcătorilor așezământului monahal distincții de vrednicie.

Singura mănăstire din Iași care îl are ca ocrotitor pe Sfântul Ioan Evanghelistul și-a sărbătorit hramul

Preasfinţitul Părinte Nichifor Botoşăneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iaşilor, a săvârşit sâmbătă, 8 mai 2021, în ziua pomenirii Sfântului Ioan Evanghelistul, Sfânta Liturghie la Mănăstirea Vlădiceni din judeţul Iaşi. Aşezământul monahal de aici este singurul din Arhiepiscopia Iaşilor care îl are ca ocrotitor pe „Apostolul iubirii".

La slujba hramului au slujit, alături de Episcopul vicar al Arhiepiscopiei Iaşilor şi de Părintele stareţ, arhimandritul Arsenie Butnaru, Părintele protopop Mihail Roşu, Părintele arhimandrit Arsenie Popa, stareţul Mănăstirii Sihăstria, Părintele lect. univ dr. Cătălin Vatamanu de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Iaşi, Părintele protosinghel Metodie Oprica, stareţul Mănăstirii Hlincea, Părintele Calistrat Chifan, vieţuitor al Mănăstirii Vlădiceni.

În cuvântul de învăţătură rostit cu prilejul slujbei hramului, PS Părinte Nichifor Botoşăneanul a subliniat: „Spre sfârşitul vieţii, Sfântul Ioan Evanghelistul, sărbătorit în acest an în Săptămâna Luminată, prigonit fiind de persecutorii împăratului Diocleţian, avea să fie exilat în insula Patmos, acolo unde a trecut la cele veşnice şi acolo unde a scris cunoscuta şi tainica descoperire – cartea Apocalipsei – carte care ne este adresată şi nouă a o cunoaşte. În cartea Apocalipsei, Apostolul Ioan, uimit, mărturiseşte cele pe care le-a arătat Dumnezeu descoperite – necazuri, tulburări ce au să vină peste lume – nu ca să ne panicăm, nu ca să numărăm ani, şi zile, şi ceasuri, ci ca să înţelegem că, oricât de mare ar fi criza în această lume, Dumnezeu o cunoaşte, Dumnezeu dinainte a vestit-o şi această vestire ne-a făcut-o cu mesajul: Să nu vă temeţi. Toate acestea aveau să vină, dar pentru cei care cred în Mine, puterea şi harul lui Dumnezeu îi va întări şi îi va inspira în acele momente".

(Tudorel Rusu, Flavius Popa)

Centrul social al Parohiei „Sf. Voievozi” din localitatea Crucea a fost binecuvântat

Sâmbătă, 15 mai 2021, Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a săvârșit Sfânta Liturghie la Parohia „Sfinții Voievozi” Crucea, comuna Lungani, județul Iași. La final, Părintele Mitropolit a binecuvântat noul așezământ social al comunității parohiale.

Din soborul de slujitori au făcut parte Părintele Pavel Postolachi, protopop de Pașcani, Părintele Dan Damaschin, slujitor la Maternitatea „Cuza-Vodă” din Iași, Părintele paroh Bogdan Movilă, dar și clerici din zona județului Iași.

După citirea Sfintei Evanghelii, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei a arătat în cuvântul său de învățătură că omul care se îngrijește de casa lui, de familia lui și își câștigă traiul cinstit, împlinește poruncile lui Dumnezeu: „Mersul creștinului la Sfânta Biserică arată că omul merge în corabia vieții împreună cu Domnul Hristos. Viața noastră ne duce în momentul în care omul este așezat la casa lui, și-a format o familie, apar pruncii în viața familiei, iar părinții încearcă să îi învețe cele bune. Dacă omul împlinește acest lucru, înseamnă că Îl are pe Domnul Hristos în viața lui. Chiar dacă are greutăți, are lipsuri, faptul că are mâna ocrotitoare a lui Dumnezeu asupra lui, omul duce mai ușor povara propriei sale greutăți. În momentul în care omul încearcă să-și câștige în mod cinstit pâinea, încercând să muncească cu mâinile sale pentru a aduce acasă cele de trebuință, aceasta arată că omul împlinește porunca lui Dumnezeu, iar cel care împlinește porunca lui Dumnezeu Îl are pe Domnul în timpul călătoriei sale prin această viață”.

Pentru contribuția adusă Bisericii și pentru efortul depus la ridicarea așezământului social, Părintele paroh Bogdan Movilă a fost hirotesit iconom stavrofor și a primit din partea ierarhului semnele distinctive rangului său onorific. Totodată, Părintele Adrian Tarniță, cel care a sprijinit parohia la construirea centrului, a fost hirotesit sachelar. La final, Părintele Mitropolit le-a dăruit binefăcătorilor distincții de vrednicie.

Centrul social al Parohiei „Sfinții Voievozi” Crucea a fost ridicat între anii 2017-2020. Între 2020 și 2021, în cadrul așezământului a fost amenajată o mansardă, prin inițiativa Părintelui Adrian Tarniță. Încăperea binecuvântată va fi folosită de comunitatea parohială pentru diferite activități sociale și educaționale.

Sfințirea Paraclisului Parohiei „Sfânta Parascheva” din Piatra Neamț

În Duminica a III-a după Paşti (a Femeilor Mironosițe), 16 mai 2021, Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, a binecuvântat Paraclisul „Sfinții Martiri Brâncoveni” din cadrul Parohiei nemțene „Sf. Cuv. Parascheva”, din municipiul Piatra Neamț.

Din sobor au mai făcut parte Părintele Marian Timofte, vicar administrativ al Arhiepiscopiei Iaşilor, Părintele arhim. Petroniu Marin, starețul Mănăstirii Pângărați şi exarh al județului Neamț, Părintele Andrei Atudori, consilierul Sectorului administrativ-bisericesc al Arhiepiscopiei Iaşilor, Părintele prof. univ. dr. Gheoghe Popa, directorul Şcolii Doctorale din cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” din Iaşi, Părintele Valentin Tofan, protopop de Piatra Neamț, Părintele Dan Ovidiu Cojan, profesor la Seminarul Teologic „Sfinții Împărați Constantin şi Elena” Piatra Neamț, Părintele Vasile Păvăleanu, profesor la Seminarul Teologic „Veniamin Costachi” de la Mănăstirea Neamț, Părintele Alecu Amarinei, Parohul Bisericii „Sfânta Parascheva”, dar şi clerici din oraşul Piatra Neamț.

În cadrul predicii sale, Părintele Mitropolit Teofan le-a vorbit celor prezenți despre femeile mironosițe, ca vestitoare ale Învierii Domnului: „În cuvintele din Sfânta Scriptură vedem un grup sfânt de bărbați şi un grup sfânt de femei, împreună formând de atunci şi până astăzi, imaginea, chipul, icoana poporului lui Dumnezeu, creştini şi creştine, mergând în această lume în alai binecuvântat, cu pruncii lor, căutând să dobândească mântuirea ca pregustare şi ca deplinătatea în veşnicia iubirii Preasfintei Treimi. Vedem aşadar, până astăzi, această adunare de bărbați şi de femei în jurul Sfintei Biserici, ca atunci în jurul Sfântului Mormânt plin de înviere”.

În timpul chinonicului, Părintele protopop Valentin Tofan a dat citire hrisovului de sfințire al Paraclisului „Sfinții Martiri Brâncoveni”. La sfârşit, pentru merite deosebite, Părintele paroh Alecu Amarinei şi Părintele Ovidiu-Constantin Munteanu, slujitor al bisericii, au primit distincția mitropolitană „Crucea Sfântului Ierarh Dosoftei” pentru clerici, iar doamna Doina Păduraru a primit „Crucea Moldavă” pentru mireni, cea mai mare distincție a Mitropoliei Moldovei şi Bucovinei. Totodată, ctitorii şi binefăcătorii comunității parohiale au fost răsplătiți de IPS Teofan cu distincții de vrednicie. După cuvântările de la finalul Sfintei Liturghii, clericii au săvârşit o slujbă de pomenire la mormântul Părintelui Dragoş Munteanu, care a trecut la cele veşnice în anul 2010, în urma unui accident.

Tot în acea zi, Părintele Mitropolit a binecuvântat un monument de piatră dedicat celor care au fost închişi şi au suferit în temnițele comuniste. Troița a fost realizată de domnul Ioan Lozan din raionul Soroca, Republica Moldova, cu sprijinul financiar al clericilor din Piatra Neamț, cu susținerea Primăriei Pia- ⇨

tra Neamţ şi în consultanţă cu reprezentanţii Complexului Muzeal Naţional Neamţ. Crucea de piatră – aşezată în centrul oraşului, în zona Parcului Tineretului – reprezintă un omagiu pentru cei care au pătimit în timpul regimului comunist. La final, clericii au săvârşit slujba parastasului pentru eroii ţării şi pentru cei care au trecut la Domnul în timpul detenţiei comuniste.

În seara acelei zile, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei a săvârşit slujba Vecerniei la Parohia „Sfântul Nicolae" Conţeşti din comuna Girov, judeţul Neamţ.

Hramul Parohiei Grieşti

De sărbătoarea Sfinţilor Mari Împăraţi şi întocmai cu Apostolii, Constantin şi mama sa, Elena, 21 mai 2021, Înaltpreasfinţitul Părinte Mitropolit Teofan a slujit Sfânta Liturghie cu ocazia hramului Parohiei Grieşti din Protopopiatul Iaşi III. La final, ierarhul a vizitat, alături de Părintele protoiereu Mihail Roşu, comunităţile parohiale de la Jigoreni şi Văleni.

La finalul slujbei ierarhul a adresat cuvânt de învăţătură celor prezenţi: „Când a ajuns împărat Sfântul Constantin, primul lucru a fost să dea poruncă în toată împărăţia să i se găsească mama, fiindu-i interzisă legătura cu ea de către tatăl său. A adus-o la împărăţie, a făcut-o mare împărătească şi i-a spus: «Îţi dau toată împărăţia pe mână», iar ea a răspuns doar atât: «Am nevoie de aurul şi argintul tău ca să fac biserici». Şi a luat vapoare, s-a dus în Alexandria Egiptului, la Ierusalim, şi, pe unde trecea, construia mănăstiri, biserici, orfelinate pentru copiii rămaşi fără părinţi, aşezăminte pentru săraci. Toate acestea le-a înfăptuit pentru că avea credinţă în Domnul Dumnezeu şi ştia să împlinească datoria ei de mamă, de împărătească, de creştină".

Resfinţirea Bisericii „Sfântul Ierarh Nicolae" din Agapia

Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, a fost prezent duminică, 23 mai 2021, la Parohia „Sfântul Ierarh Nicolae" din comuna nemţeană Agapia, unde a săvârşit slujba de resfinţire a bisericii şi a binecuvântat ansamblul parohial, format din clopotniţă pictată, Capela „Învierea lui Lazăr", casă socială, casă parohială şi alte anexe.

Credincioşii prezenţi la sărbătoarea comunităţii din Agapia s-au putut închina şi la Icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Neamţ, considerată cea mai veche şi mai frumoasă icoană din România. La eveniment au participat monahii şi starețele de la mănăstirile Agapia şi Văratec.

După binecuvântarea picturii şi pecetluirea sfintei mese din altarul locaşului de cult, ierarhul le-a citit credincioşilor rugăciunea de dezlegare şi a oficiat Sfânta Liturghie în aer liber, pe un podium special amenajat în curtea parohiei.

„Mulţumim, Înaltpreasfinţia Voastră, că ne-aţi făcut această bucurie, la 106 ani de la ultima târnosire a bisericii noastre, în data de 29 noiembrie1915, de către Preasfinţitul Arhiereu Alexie Şerban Craioveanul.

Citez din actul de sfințire din 29 noiembrie 1915: «Lucrarea s-a făcut cu ajutorul enoriașilor și de alte persoane pioase, înlăturând toate greutățile aduse de războiul actual european. Totuși, nu au ezitat a-și da obolul lor pentru sfântul locaș»", a subliniat preotul paroh Vasile Smău.

La chinonic, Părintele protopop Nicolae Axintioi a citit hrisovul de sfințire, după care, pentru meritele deosebite și pentru munca depusă la ridicarea ansamblului parohial, Părintele paroh Vasile Smău a primit din partea Mitropolitului Moldovei și Bucovinei rangul de iconom stavrofor. Totodată, binefăcătorii comunității parohiale au primit distincții de vrednicie, printre aceștia numărându-se membrii familiei Părintelui pensionar Nicolae Hobincă, preoteasa Maria Smău, primarul comunei Agapia, membrii consiliului și a comitetului parohial. Distincția „Crucea Moldavă" a fost oferită profesorului academician Cornel Cotea de la Facultatea de Medicină Veterinară din Iași, iar distincția „Sfântul Ierarh Dosoftei" a fost oferită doctorului Elena Cotea.

Ansamblul Parohiei Curături a fost binecuvântat de Părintele Mitropolit Teofan

Sâmbătă, 29 mai 2021, Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a săvârșit Sfânta Liturghie la Biserica „Nașterea Maicii Domnului" din localitatea ieșeană Curături și a binecuvântat Așezământul social pus sub ocrotirea Sfinților Ioachim și Ana. Dimpreună cu Mitropolitul Moldovei și Bucovinei au mai slujit Părintele protopop Mihail Roșu de la Protopopiatul Iași III, Părintele protopop Marius Daniel Profir de la Protopopiatul Iași II, Părintele protosinghel Iustin Neagu, preot de caritate la Institutul de Psihiatrie „Socola" din Iași, dar și clerici din zona Iașului.

În cuvântul de învățătură rostit după citirea Sfintei Evanghelii, Înaltpreasfinția Sa a afirmat că adevărul este singura realitate care îl face pe om liber: „Spune Domnul că ucenic al Lui este cel care rămâne întru cuvântul Lui. Ucenic al Domnului Hristos înseamnă a primi, a înțelege și a îndeplini cuvântul Mântuitorului. Drept consecință, cuvântul Lui, pe care îl primesc ucenicii, este adevărul, iar adevărul ne va face liberi. Singura realitate care îl face liber pe om este adevărul. Un părinte al Bisericii, Avva Talasie, a spus următorul cuvânt: «Omule, Dumnezeu te-a creat liber și te-a chemat la libertate, de ce cazi rob patimilor necurate?» Omul liber este un om stăpân peste patimi, omul care nu se lasă înrobit de poftele trupului, de poftele ochiului, de poftele minții".

La final, după alocuțiunile de mulțumire, Părintele paroh Nichifor Constantin Hrestic a primit din partea Mitropolitului Moldovei și Bucovinei rangul de iconom stavrofor, ca urmare a contribuției sale la ridicarea ansamblului parohial. Totodată, binefăcătorii comunității parohiale au primit distincții de vrednicie.

Resfințirea ctitoriei Părintelui Patriarh Teoctist Arăpașu

Ctitorie a Părintelui Patriarh Teoctist Arăpașu, Biserica cu hramul „Nașterea Maicii Domnului" din satul Victoria, comuna Stăuceni, județul Botoșani, a primit în Duminica a V-a după Paști (a Samarinencei), 30 mai 2021, veșmântul resfințirii. Slujba a fost săvârșită de Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, marcându-se cu această ocazie și împlinirea a 100 de ani de atestare a satului Victoria și a 30 de ani de la slujba de târnosire a locașului de cult, săvârșită de Preafericitul Părinte Patriarh Teoctist, alături de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, pe atunci Mitropolit al Moldovei și Bucovinei. Biserica a fost construită între anii 1986-1991, fiind al treilea locaș de cult al acestui sat, după capela de lemn și clopotnița, ridicate în 1921 și „biserica din păpușoi" înălțată în 1968.

Actuala biserică a fost construită, într-o perioadă de mari încercări, prin purtarea de grijă și cheltuiala Părintelui Patriarh Teoctist Arăpașu, originar din aceste locuri. Ajutoare apropiate în această lucrare i-au

fost Părintele Grigore Diaconu, pe atunci protopop al Protopopiatului Botoșani, Părintele Octavian Poduț, ce suplinea pe atunci filia Victoria și domnul Mihai Arăpașu, nepot al Preafericirii Sale. Sfințirea a avut loc în ajun de sărbătoarea Sfintei Cuvioase Parascheva, 13 octombrie 1991.

Anii trecuți de la această sfințire și-au pus pecetea asupra sfântului locaș, astfel că în anul 2017, la inițiativa Părintelui paroh Andrei Costin, au început noi lucrări de restaurare, renovare și înfrumusețare a bisericii, precum și a întregului ansamblu parohial. În tot acest timp s-a lucrat și la casa praznicală, sfințită în 2019, la casa parohială, dar și la amenajarea peisagistică a incintei sfintei biserici. Toate aceste lucrări au fost susținute prin jertfa și contribuția credincioșilor iubitori de frumos, credință și tradiție, cu sprijinul Primăriei Stăuceni și al edilului Cozmin-Iulian Epuraș, precum și al Secretariatului de Stat pentru Culte.

În cuvântul de învățătură, făcând referire la citatul Evangheliei zilei „Duh este Dumnezeu, și cei ce I se închină trebuie să I se închine în

duh şi în adevăr", Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei a amintit de viaţa Părintelui Patriarh Teoctist: „Au fost oameni printre noi – şi cu mila Domnului mai sunt – închinători la Dumnezeul cel Viu, în duh şi în adevăr. Îl putem numi pe Părintele Patriarh Teoctist, atât de îndrăgit în aceste locuri, ca un închinător al lui Dumnezeu în duh şi în adevăr. Închinarea în duh şi în adevăr a învăţat-o de la părinţii săi, Dumitru şi Margheoala, de la preotul din sat şi de la învăţătorul din clasele primare, de la părinţii duhovniceşti de la mănăstirile Vorona, Bistriţa Neamţului sau Cernica Bucureştilor, de la Patriarhul Justinian, de la Sfântul Episcop Chesarie, cum îl numea Patriarhul Teoctist pe Episcopul Chesarie al Dunării de Jos. Închinarea în duh şi în adevăr a dobândit-o Părintele Patriarh prin multele bucurii pe care le-a avut în viaţă, precum zidirea acestei biserici, şi prin multele încercări cu care a fost binecuvântat de Dumnezeu, pentru ca să se curăţească pe el însuşi de ceea ce a adunat, ca orice om, de-a lungul vieţii, ca păcat, ca îndoială. Când încercarea este asumată cu credinţă în Dumnezeu, ea curăţeşte, ajută şi sfinţeşte".

În cadrul evenimentului de astăzi, IPS Părinte Mitropolit Teofan a primit din partea autorităţilor locale titlul de „Cetăţean de onoare" al comunei Stăuceni. La final, a fost săvârşită şi o slujbă de pomenire pentru ctitorul locaş de cult – Părintele Patriarh Teoctist Arăpaşu.

După alocuţiunile de mulţumire, pentru meritele deosebite şi pentru munca depusă la ridicarea ansamblului parohial, Părintele paroh Andrei Costin a primit Crucea „Sfântul Ierarh Dosoftei" pentru clerici, iar binefăcătorii parohiei, printre care enoriaşi, autorităţi locale, judeţene şi centrale, precum şi preoteasa Alexandra-Ioana Costin, au fost răsplătiţi de IPS Părinte Mitropolit Teofan cu distincţii de vrednicie.

PS Nichifor Botoşăneanul la Mănăstirea Paltin – Petru Vodă

În ziua de marţi, 1 iunie 2021, când Biserica noastră l-a cinstit pe Sfântul Iustin Martirul şi Filosoful, Preasfinţitul Părinte Nichifor Botoşăneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iaşilor, a săvârşit Sfânta Liturghie la Paraclisul Mănăstirii Paltin din localitatea Petru-Vodă.

În cuvântul de învăţătură, ierarhul le-a vorbit celor prezenţi despre viaţa Sfântului Iustin Martirul şi Filosoful: „În viaţa Sfântului Iustin Martirul şi Filosoful găsim apologia sa scrisă către guvernator, în care vorbeşte doar de Sfânta Liturghie, de bucuria şi nădejdea pe care creştinii o iau din Sfânta Liturghie, arătând că ceea ce fac creştinii ar fi de râvnit să facă toată lumea".

În cadrul Sfintei Liturghii, copiii de la Şcoala Gimnazială „Justin Pârvu" din Petru-Vodă, coordonaţi de doamna preoteasă Elena Leţcu, au interpretat câteva cântece religioase şi patriotice, şi au primit daruri din partea mănăstirii, cu sprijinul Fundaţiei „Justin Pârvu". La final, clericii au oficiat slujba parastasului pentru Părintele duhovnic Justin.

Sfințirea Bisericii cu hramurile „Acoperământul Maicii Domnului” şi „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din satul Cracăul Negru – Neamț

La 22 de ani de la punerea pietrei de temelie și la împlinirea vârstei de 77 de ani a principalului ctitor – Înaltpreasfințitul Părinte Calinic, Arhiepiscop al Argeşului şi Muscelului – Biserica cu hramurile „Acoperământul Maicii Domnului” şi „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din satul Cracăul Negru, judeţul Neamţ, a fost sfinţită. Slujba de târnosire a fost oficiată de Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, alături de alţi cinci ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române: Înaltpreasfinţitul Părinte Calinic, Arhiepiscopul Sucevei şi Rădăuţilor, Înaltpreasfinţitul Părinte Ioachim, Arhiepiscop al Romanului şi Bacăului, Înaltpreasfinţitul Părinte Calinic, Arhiepiscop al Argeşului şi Muscelului, Preasfinţitul Părinte Ignatie, Episcopul Huşilor şi Preasfinţitul Părinte Andrei, Episcopul Covasnei şi Harghitei. Alături de locaşul de cult, a fost sfinţit şi centrul social-cultural al parohiei, aşezat sub ocrotirea Sfintei Mucenițe Filoteia de la Curtea de Argeş, al cărei veşmânt a fost adus spre închinarea credincioşilor prezenţi.

Cuvântul de învățătură, după citirea Sfintei Evangheliei, a fost rostit de IPS Părinte Calinic, Arhiepiscop al Argeşului şi Muscelului, fiu al satului Cracăul Negru. La finalul Sfintei Liturghii, Părintele Episcop Ignatie al Huşilor a citit mesajului transmis de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, intitulat „O nouă poartă a cerului, ctitorită de un ierarh – fiu al satului”.

În continuare, IPS Părinte Mitropolit Teofan a apreciat eforturile depuse de toţi cei implicaţi în ridicarea şi înfrumuseţarea noului locaş închinat lui Dumnezeu, în special implicarea Înaltpreasfinţitului Părinte Arhiepiscop Calinic al Argeşului şi Muscelului: „Am înţeles foarte bine că la rădăcina zidirii acestei biserici s-a aflat fiul satului, Înaltpreasfinţitul Părinte Arhiepiscop Calinic, om crescut aici şi plecat în lume cu bogăţia şi frumuseţea acestor locuri, pentru a le aşeza la diferite ctitorii în Ardeal, la Mănăstirea Cernica, la ⇨

Mănăstirea Sinaia şi, în mod special, la Curtea de Argeş, lângă moaştele binecuvântate ale Sfintei Mucenițe Filoteia".

Cu ocazia împlinirii vârstei de 77 de ani, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei i-a oferit Înaltpreasfinţitului Părinte Calinic o icoană cu Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iaşi. Totodată, IPS Părinte Mitropolit Teofan, drept răsplată pentru meritele deosebite şi pentru munca depusă, a oferit Părintelui paroh Mihai-Daniel Adumitroae Crucea „Sfântul Ierarh Dosoftei" pentru clerici, iar familia epitropului Gheorghe şi Irina Ursu, alături de preoteasa Elena Apetroaie, au primit cea mai mare distincție a Mitropoliei Moldovei şi Bucovinei – „Crucea Moldavă". Ceilalți binefăcători ai parohiei, printre care enoriaşi, autorități locale, precum şi preoteasa Ana Adumitroae, au fost răsplătiți de IPS Părinte Mitropolit Teofan cu distincții de vrednicie.

Locul pentru noua biserică şi piatra de temelie au fost sfințite de către Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României, pe atunci Mitropolit al Moldovei şi Bucovinei, în luna iunie a anului 1999. Lucrarea de zidire a noii biserici a fost încredințată spre ducere la îndeplinire preotului Ioan Apetroaiei, care, sprijinit de familia epitropului Gheorghe Ursu, de enoriaşi, de autorități locale, de credincioşi, sponsori şi oameni de bine de pretutindeni, a lucrat cu osârdie la realizarea acestui sfânt deziderat. Construcția bisericii a fost realizată de către o echipă de meşteri zidari din Curtea de Argeş, conduşi de către constructorul Nae Drăgoi. Pictura a fost realizată de către meşteri zugravi din judeţul Argeş, iar catapeteasma şi mobilierul din interior au fost sculptate şi donate de către familia epitropului Gheorghe şi Irina Ursu.

Concomitent cu edificarea noii biserici parohiale, pentru îndeplinirea activităților pastoral-misionare, culturale şi social-filantropice, s-a construit un Centru social-cultural, pus sub ocrotirea Sfintei Mucenițe Filoteia de la Curtea de Argeş.

În luna februarie 2015, după 36 de ani de slujire preoțească în aceeaşi localitate, Părintele Ioan Apetroaiei s-a mutat la Domnul. Înmormântarea a avut loc în pridvorul noii biserici a comunității parohiale nemțene în data de 17 februarie 2015. Cu binecuvântarea Înaltpreasfinţitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, în luna mai 2015 a fost numit preot paroh la această parohie preotul Mihai-Daniel Adumitroae, care a continuat lucrările de construire.

„Prin participarea noastră la Sfânta Liturghie, suntem prezenți la Înălțarea Domnului la cer"

De sărbătoarea Înălțării Domnului, Mănăstirea Neamţ şi-a sărbătorit hramul. Vechea aşezare monahală din Moldova şi-a primit pelerinii la slujbele arhiereşti săvârşite cu prilejul marelui praznic împărătesc: slujba Privegherii a fost săvârşită în ajunul sărbătorii de Preasfinţitul Părinte Damaschin Dorneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Sucevei şi Rădăuților, iar Liturghia hramului a fost săvârşită de Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, alături de Preasfinţitul Părinte Ignatie, Episcopul Huşilor, şi de Preasfinţitul Părinte Damaschin

Dorneanul. În cadrul Sfintei Liturghii s-au rostit şi rugăciuni pentru eroii care s-au jertfit de-a lungul istoriei pentru apărarea ţării.

Cuvântul de învăţătură din cadrul Sfintei Liturghii a fost rostit de IPS Părinte Mitropolit Teofan: „Biserica ne cheamă nu doar să ne amintim despre ceva care s-a petrecut în istorie, ci, prin participarea noastră la Sfânta Liturghie, în duh şi în adevăr, noi suntem prezenţi la Înălţarea Domnului la Cer. Ce dar mai mare poate primi omul, decât ca lângă casa lui, la biserica parohială, sau la o mănăstire precum aceasta, când se săvârşeşte Taina Sfintei Liturghii, în interiorul ei aşezându-se duhovniceşte, să se împlinească şi în viaţa lui Taina Întrupării, Taina Răstignirii, Taina Învierii, Taina Înălţării Domnului Hristos?"

În cadrul slujbei hramului, IPS Mitropolit Teofan i-a hirotesit întru duhovnic pe Părintele protosinghel Dionisie Dăscălescu de la Schitul Vovidenia – Neamţ şi pe Părintele ieromonah Nectarie Chiriţă de la Schitul Cărbuna – Neamţ.

La final, Părintele arhimandrit Benedict Sauciuc, stareţul Mănăstirii Neamţ, a mulţumit tuturor celor care au înfrumuseţat cu prezenţa lor şi în acest an sărbătoarea hramului.

Recunoștință pentru eroii și ostașii țării noastre la Monumentul Eroilor din Galata

În ziua de 11iunie 2021, în cartierul ieşean Galata a avut loc inaugurarea Monumentului Eroilor, construit în perioada 1929-1930, proiectat de inginerul Henri Coandă şi reabilitat între anii 2020-2021. Cu acest prilej, Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, a săvârşit Slujba Parastasului pentru eroii neamului şi a binecuvântat mausoleul. Acest monument, ridicat în cinstea luptătorilor din Războiul de Întregire a Neamului Românesc, adăposteşte osemintele a aproximativ 6.000 de soldaţi români.

La inaugurarea Mausoleului Eroilor din Iaşi au luat parte autorităţile locale şi judeţene, reprezentanţi ai Armatei şi veteranii de război care au luptat pentru libertatea şi demnitatea ţării noastre. Cu acest prilej, Corul Marii Uniri de la Ateneul Naţional din Iaşi şi elevii Şcolii „Ion Simionescu" din Iaşi au susţinut un program artistic dedicat ostaşilor căzuţi la datorie.

După săvârşirea slujbei de pomenire, Părintele Mitropolit Teofan a adresat un cuvânt de binecuvântare celor prezenţi la inaugurare: „Dumnezeu să binecuvinteze în Împărăţia Sa pe toţi cei care odihnesc aici întru nădejdea învierii. Dumnezeu să-i răsplătească şi pe cei care acum, după trecerea anilor, au redat acest spaţiu în conformitate cu ceea ce se cuvine a arăta în cinstea celor care odihnesc aici şi odihnesc pretutindeni – Primăria oraşului Iaşi, Ministerul Culturii, alte entităţi şi oameni de bine, care văzând starea în care se afla acest loc, au găsit calea adecvată pentru ca acest loc să devină, şi nădăjduim să rămână aşa, un loc frumos, adânc şi cu semnificaţie pentru oraş, pentru Moldova, în care oamenii să vină, şi privind la osemintele aşezate în criptă, precum criptele călugărilor din mănăstirile de altădată, să-şi aducă aminte că a fost un război, au murit sute de mii de oameni, o întreagă ţară s-a jertfit pentru ca România să fie întreagă în perioada interbelică, ciuntită acum, dar nădăjduim că o să fie reîntregită când va fi voia lui Dumnezeu şi strădania oamenilor".

La final, autoritățile şi reprezentanții instituțiilor publice din Iaşi au depus coroane de flori în osuarul monumentului.

În anul 1928 Mitropolitul Pimen Georgescu, generalul Iacob Zadik, vicepreşedintele Societății „Cultul Eroilor", şi primarul Iaşului, Osvald Racoviță, au ales locul pe care urma să se construiască mausoleul, anume dealul Galata, unde se afla Centrul Corpului 1 Armată.

Mausoleul este format dintr-un osuar deasupra căruia se înalță un obelisc pe trei niveluri dispuse în retragere. Mausoleul adăpostește osemintele a 6.000 de eroi, care au fost aduse din 15 sate aflate în vecinătatea Iaşului în care fuseseră încartiruite pentru refacere unitățile Corpului 1 Armată comandat de Generalul Nicolae Petală. Interiorul obeliscului a fost pictat de Ioan Bălău şi restaurat în anul 1997 de Iulian Albu şi Ciprian Stratulat. La 30 noiembrie 1999 monumentul a fost resfințit.

Sfinţire la Centrul „ROD – spaţiu creativ şi de învăţare" din Piatra Neamţ

În data de 10 iunie 2021, a fost sfinţit Spaţiul creativ şi de învăţare – ROD al Protopopiatului Piatra Neamţ. Comunitatea de la ROD, alături de un sobor de preoţi, împreună cu Părintele protoiereu Valentin Tofan, a luat parte la slujba de sfinţire, care a încununat lucrările de reabilitare, dar şi perioada de un an şi jumătate de când ROD este deschis pentru copii, tineri şi familiile acestora.

Acest important eveniment a venit ca o încununare pentru proiectul Protopopiatului Piatra Neamţ. În anul 2019, au început lucrările pentru reabilitarea clădirii unei foste centrale dezafectate, iar la 1 decembrie, „ROD – spaţiu creativ şi de învăţare" îşi deschidea uşile pentru comunitatea nemţeană. În prezent, ROD este o „Şcoala" de Fapte pentru copii, adulţi şi familii. Un spaţiu creativ, de întâlnire, unde se învaţă practic cum se face binele.

„Aflând despre existenţa acestui aşezământ aici, ieşenii, colaboratorii mei au spus: când vom avea şi noi un ROD la Iaşi? Şi le-am spus că, da, va veni asta într-o bună zi, dacă e voia Celui de sus, însă făcând un ocol pe la Târgu Neamţ, pe la Botoşani şi apoi venind la Iaşi, ca să se încheie acest periplu pe care îl văd de bun augur. Pentru că, atunci când observi că un lucru nou, poate

cu o anumită nuanță de curiozitate, de inedit, prinde rădăcină și aduce rod te gândești cum să înmulțești acest rod", a afirmat Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Teofan.

După slujba de sfințire, Părintele protoiereu Valentin Tofan a adresat un cuvânt de mulțumire celor implicați în acest proiect: „Ne-am dorit mult să avem un spațiu și o lucrare care să rodească frumos în sufletele celor care fac parte din comunitatea orașului nostru, de aceea am și numit acest loc ROD – spațiu creativ și de învățare. În toată această lucrare au fost implicați toți membrii Cancelariei Protopopiatului Piatra Neamț și, din mila Domnului, în timp, ne-au fost rânduiți oameni care au înțeles rostul acestei lucrări și au fost foarte generoși cu noi".

La final, Părintele Mitropolit a oferit membrilor Cancelariei Protopopiatului Piatra Neamț distincții de vrednicie pentru întreaga activitate desfășurată de-a lungul timpului: Părintelui Adrian Ciprian Timofte, distincția „Crucea Sfântului Ierarh Dosoftei", Părintelui Mihai Jitaru, distincția „Crucea Sfântului Ierarh Dosoftei", doamnei Carmen Pavelescu, „Distincția de vrednicie". Ana-Maria Ţoc, coordonatorul ROD – spațiu creativ și de învățare a primit, din partea Părintelui Mitropolit, distincția „Crucea Sfântului Ierarh Dosoftei".

Slujire arhierească la hramul Mănăstirii Golia, după mai bine de 20 de ani

De marea sărbătoare a Înălțării Domnului, Mănăstirea Golia, locaș de cult din Iași numit după marele logofăt Ioan Golia, primul ctitor, și-a sărbătorit hramul prin Liturghie arhierească săvârșită de PS Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcopul vicar al Arhiepiscopiei Iașilor.

„Și astăzi Hristos este cu noi, dar înălțat la ceruri, lucrând în chip tainic celor ce tainic, în inimile lor, Îl slăvesc prin faptele lor, prin rugăciunea de slăvire, prin dreapta credință mărturisită. Ori de câte ori Se apropie Domnul de sufletul omenesc, ori de câte ori îngerul Domnului se apropie de om, ori de câte ori o minune îl face părtaș pe om, sufletul acestuia se schimbă și recunoaște acestea prin bucurie și pace, printr-o adâncime de negrăit. Toate sunt recunoscute în chip firesc de către om. Această bucurie mare au purtat-o și Apostolii când s-au întors la Ierusalim. În chip firesc, când te desparți de cineva drag, nu te bucuri, ci te întristezi, chiar dacă te desparți doar pentru o vreme. Ultimul gest pe care l-a făcut Domnul în această viață pământească, în momentul când Se înălța la cer, a fost cel de binecuvântare. Această binecuvântare i-a făcut pe Apostoli ca nicicând să nu se îndoiască de lucrarea continuă a lui Hristos în această lume, cu toată durerea, înșelăciunea și seducția ei mincinoasă", a spus ierarhul în cuvântul de învățătură.

În cuvântul de mulțumire Părintele stareț Serafim Nastasiu a subliniat că a fost pentru prima dată, după 20 de ani, când în ziua hramului a fost săvârșită la Mănăstirea Golia Sfânta Liturghie arhierească. La final a fost oficiat de soborul slujitor un Trisaghion pentru toți ctitorii mănăstirii, cât și pentru eroii care s-au jertfit de-a lungul timpului pentru apărarea țării.

Sfințirea picturii bisericii din curtea Spitalului Clinic „Dr. C. I. Parhon” – Iași

În data de 11 februarie 2021, Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, a săvârșit slujba de binecuvântare a picturii Bisericii „Izvorul Tămăduirii” din curtea Spitalului Clinic „Dr. C. I. Parhon” - Iași. Data săvârșirii slujbei nu a fost aleasă întâmplător, pentru că în acea zi Biserica l-a sărbătorit pe Sfântul Ierarh Luca al Crimeei.

Locașul de cult a fost construit în perioada 2016-2017, sub coordonarea preotului misionar Daniel Duca, cu sprijinul corpului medical și administrativ din unitatea spitalicească condus de managerul Bogdan Sergiu Cojocaru și directorul medical Irina Luanda Mititiuc, al Primăriei Iași și cu ajutorul important al unor donații particulare. Biserica a fost sfințită de Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, pe 21 aprilie 2017.

Slujba de sfințire a fost succedată de slujba Sfintei Liturghii, săvârșită de ierarh pe o scenă amenajată în aer liber, în imediata vecinătate a locașului de cult.

„Înțelept spune Vechiul Legământ că este vreme pentru orice lucru sub soare. Iată ca s-a împlinit vremea ca biserica aceasta să fie împodobită până la capăt, să fie pecetluită prin sfințire, ca dar al lui Dumnezeu pentru oameni”, a spus PS Părinte Nichifor Botoșăneanul în cuvântul de învățătură, subliniind că evenimentul sfințirii bisericii este „o minunată întâlnire între spital și biserică”.

Părintele Daniel Duca, misionar de caritate în cadrul Spitalului Clinic „Dr. C. I. Parhon”, ne-a precizat că „slujba a avut loc în data de 11 iunie, atunci când Biserica noastră face pomenirea Sfântului Ierarh Luca al Crimeei, chirurgul fără de arginți. Data nu a fost aleasă întâmplător, ci este expresia faptului că Sfântul Ierarh și Doctor este prezent mereu, prin harul Sfântului Duh, în viața celor care fie se ostenesc, fie sunt bolnavi ai acestui spital. Sfântul Luca este un exemplu viu al faptului ca Evanghelia poate fi trăită și astăzi și că indiferent de slujirea pe care o avem în lume, sfințenia este la îndemâna noastră. Pentru a ajunge la ea trebuie, asemenea Sfântului Doctor Luca, să ne asumăm o viață creștină trăită în adevăratul sens al cuvântului și să nu ne pierdem cu firea în fața încercărilor care vin, căci și Sfântul Luca a fost mult încercat, a pătimit mult, dar a răbdat cu credință și s-a sfințit. Pilduitoare în acest sens sunt cuvintele sale testament: «Iubit-am pătimirea, căci ea minunat curățește sufletul!»”

Sărbătoarea Pogorârii Duhului Sfânt la Catedrala Mitropolitană din Iași

De praznicul Pogorârii Preasfântului Duh pe esplanada Catedralei Mitropolitane din Iași a fost săvârșită Sfânta Liturghie de către Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei. Conform tradiției, după săvârșirea Sfintei Liturghii, a fost săvârșită slujba Vecerniei plecării genunchilor, în cadrul căreia au fost citite cele șapte rugăciuni speciale, de invocare a Sfintei Tre- ⇨

imi, care amintesc de cele şapte daruri ale Sfântului Duh.

După cântarea Axionului sărbătorii, teologul Silviu Manta a fost hirotonit întru diacon de Părintele Mitropolit Teofan.

În cuvântul de învățătură, după ce a subliniat că „Taina cea mai mare a credinței noastre este Sfânta Treime: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh", iar „când rostim o rugăciune, începem să rostim cuvintele «În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh»", Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei a răspuns la întrebarea „Când vine Duhul Sfânt în viața noastră?": „Primul răspuns ar fi că Duhul Sfânt vine în viața noastră când omul nu este doborât de grijile lumii şi nu face voia sa, ci face voia lui Dumnezeu. Când omul se încrede în Dumnezeu şi ştie că El rânduieşte lucrurile în viața noastră, ele se aşază mult mai bine decât atunci când ne încredem în strădania noastră. De aceea, e bine să ne întrebăm mereu: Împlinesc eu oare voia Domnului sau calc voia Lui prin ceea ce spun, ceea ce fac, ceea ce gândesc? Al doilea răspuns este acela că Duhul Sfânt vine asupra omului care se socoteşte pe sine cel mai păcătos dintre toţi oamenii. Când omul credincios, rugător, postitor, corect, milostiv, ajunge la starea lăuntrică că el este omul cel mai păcătos din lume şi nu judecă păcatele celor pe care îi vede în jur desfrânând, furând, căzând în blasfemii şi cele asemănătoare, în inima unui asemenea om vine Duhul Sfânt".

La final, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei a binecuvântat frunzele verzi de tei ce au fost împărţite credincioşilor, frunze ce simbolizează limbile de foc ale puterii Sfântului Duh care s-au pogorât asupra Apostolilor.

IPS Părinte Mitropolit Teofan a sfințit pictura paraclisului de la Spitalul „Providența" și a binecuvântat locul pentru o nouă biserică

De marea sărbătoare a Sfintei Treimi, Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, a săvârşit slujba de sfinţire a picturii paraclisului din incinta Spitalului „Providența". Totodată, ierarhul a săvârşit Sfânta Liturghie în curtea unităţii medicale, iar la final a pus piatra de temelie pentru noua biserică din cartierul ieşean Cug, ce îi va avea ca ocrotitori pe Sfinţii Martiri Brâncoveni.

Din soborul co-slujitor de la sfinţirea picturii paraclisului Spitalului „Providența", alături de Părintele Constantin-Cătălin Puiu, misionarul unităţii medicale, au făcut parte Părintele arhimandrit Nicodim Petre, consilierul Sectorului de Misiune, statistică şi prognoză pastorală al Arhiepiscopiei Iaşilor, Părintele Narcis Axinte, consilierul Sectorului medical şi asistența socială „Diaconia" al Arhiepiscopiei Iaşilor, Părintele Marius Daniel Profir, protoiereul Protopopiatului Iaşi II, Părintele Ioan

Boampă, parohul Parohiei „Sfinții Martiri Brâncoveni" – Cug. La slujba de sfințire și la Sfânta Liturghie săvârșită în curtea așezământului medical au participat medicii și personalul unității sanitare, pacienții spitalului, autorități locale și credincioși din mai multe cartiere ieșene.

În cuvântul de învățătură, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei a subliniat: „Călăuză, ghid de supraviețuire în lumea aceasta este cuvântul Domnului Hristos din Evanghelia acestei duminici: «Unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor». În general, în trei locuri aflăm acest «unde» din cuvântul Domnului: în viața de familie, în viața de parohie și la locul de muncă. Acesta este triplul context în care omul își poate găsi și menține echilibrul și mersul statornic în lumea aceasta, chiar dacă uneori mai sunt și căderi".

În cadrul Liturghiei, teologul Mihai-Alex Olteanu, muzeograf la Muzeul Mitropolitan Iași, a fost hirotesit ipodiacon.

După săvârșirea Sfintei Liturghii, ierarhul, alături de clericii prezenți, a săvârșit slujba punerii pietrei de temelie pentru biserica Parohiei „Sfinții Martiri Brâncoveni" – Cug. Sfântul locaș, pus sub ocrotirea sfinților martiri români, se va ridica lângă Spitalul „Providența".

Ca dovadă a gratitudinii Mitropoliei Moldovei și Bucovinei pentru lucrările săvârșite, Marinel Talpeș, directorul Spitalului „Providența", a primit din partea Înaltpreasfințitului Teofan cea mai mare distincție a Mitropoliei Moldovei și Bucovinei – „Crucea Moldavă". De asemenea, Părintele Ioan Boampă, clericul spitalului până în anul 2012 și Părintele Constantin-Cătălin Puiu, actualul preot slujitor de la Spitalul „Providența", au primit distincția „Sfântul Ierarh Dosoftei". Credincioșii și binefăcătorii care au sprijinit lucrările de la sfântul locaș au primit din partea Înaltpreasfințitului Părinte Teofan distincții de vrednicie. Printre aceștia s-a numărat și medicul Nicoleta Dimitriu, principalul donator.

Duminica Rusaliilor la Mănăstirea Horaița: „Praznicul Pogorârii Sfântului Duh este și praznicul întemeierii Bisericii"

Duminică, 20 iulie 2021, de marele praznic al Pogorârii Preasfântului Duh, Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, a săvârșit Sfânta Liturghie la Mănăstirea Horaița din județul Neamț. La final, ierarhul a săvârșit slujba Vecerniei plecării genunchilor și a binecuvântat ramurile de tei.

În cuvântul de învățătură, Preasfinția Sa a arătat că ucenicii Mântuitorului au primit la Cincizecime darul de a vorbi în limbi, pentru ca toți oamenii să înțeleagă minunile

lui Dumnezeu: „Sărbătoarea Cincizecimii este şi praznicul întemeierii Bisericii, când Duhul Sfânt a făcut din mai mulţi una, împlinind rugămintea Mântuitorului Hristos: «Doamne, ca toţi să fie una precum suntem şi Noi». Una în credinţă, una în împărtăşirea şi primirea Duhului Sfânt. Aceste semne mari s-au întâmplat în văzul lumii; un vuiet care prevesteşte o schimbare, pogorârea Duhului Sfânt în chip de limbi de foc şi, mai ales, grăirea de către apostoli în limbile tuturor celor prezenţi. Acest moment ne aduce aminte de un alt episod din istorie, de cel de la turnul Babilonului, când limbile oamenilor au fost împărţite şi nu se mai înţelegeau între ei. Atunci, când şi-au făcut turnul, au vrut ca prin gândul lor, prin puterea lor să

sfideze puterea lui Dumnezeu, să-şi facă singuri înălţime spre Cer şi atunci Dumnezeu a despărţit limbile. Astăzi, limbile, ce odinioară au fost despărţite, devin înţelegătoare. Apostolilor li se dă să grăiască în limbile celor de faţă pentru ca toţi oamenii să înţeleagă minunile lui Dumnezeu, să înţeleagă taina Sfântului Duh, să înţeleagă taina Bisericii".

Ziua Drapelului Național la Iași

În dimineața zilei de 26 iunie 2021, la Catedrala Mitropolitană din Iaşi, Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, a săvârşit slujba de sfinţire a Tricolorului Românieі, cu prilejul Zilei Drapelului Național. La eveniment au participat domnul Ludovic Orban, preşedintele Camerei Deputaţilor, domnul Costel Alexe, preşedintele Consiliului Judeţean Iaşi, domnul Mihai Chirica, primarul municipiului Iaşi, dar şi generalul de brigadă Daniel Pop, comandantul Brigăzii 15 Mecanizate „Podu Înalt".

La finalul slujbei de sfinţire, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei a

afirmat că Tricolorul, Crucea şi Familia sunt simboluri importante pentru supravieţuirea poporului român: „Ceremonia de aici şi din întreaga ţară are importanţa ei pentru că drapelul ne aminteşte de ţara din care facem parte, iar ţara este constituită din părinţii noştri, din dascălii noştri, din eroii de altădată, din copiii care se nasc, din toţi oamenii de bine. Drapelul ţării, ceremonia aceasta, ne cheamă să înţelegem cât de importante sunt simbolurile pentru supravieţuirea noastră: Crucea pentru Biserică, drapelul pentru oaste, copilul pentru familie şi pentru ţară".

În continuare, militarii Gărzii de onoare, în acordurile Fanfarei Militare Iaşi, s-au îndreptat spre Piaţa Tricolorului de pe strada Anastasie Panu, unde a avut loc ceremonialul de ridicare a steagului României pe catarg, în timpul intonării Imnului Naţional.

Ziua Drapelului Naţional se sărbătoreşte în baza unei legi emisă în 20 mai 1998, care prevede organizarea unor programe şi manifestări cultural-educative, cu caracter evocator sau ştiinţific, consacrate istoriei patriei, precum şi prin ceremonii militare specifice. Constituţia din 1866 a României prevedea la articolul 124: „Culorile Principatelor Unite urmează a fi Albastru, Galben şi Roşu". Ordinea şi dispoziţia culorilor au fost stabilite de Adunarea Deputaţilor în şedinţa din 26 martie 1867.

Slujbă arhierească la Mănăstirea Petru Vodă

În Duminica I după Rusalii, 27 iunie 2021, numită și Duminica Tuturor Sfinților, Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, a săvârșit Sfânta Liturghie la Mănăstirea Petru Vodă din județul Neamț. În cadrul slujbei, Părintele Episcop a hirotonit un ierodiacon pe seama aşezământului monahal.

În cuvântul de învățătură, Părintele Episcop a afirmat că prin pogorârea Duhului Sfânt se împlinește întreaga lucrare mântuitoare: „A mărturisi pe Domnul înseamnă să Îl mărturisim zi de zi prin răbdarea noastră, prin viața noastră, dar mai ales prin puterea de a cinsti pe Dumnezeu și pe aproapele. Nu întâmplător s-a ales ca zi de prăznuire cea dintâi duminică de după Pogorârea Duhului Sfânt, ci ca înțelegere că prin pogorârea Duhului Sfânt se împlinește întreaga lucrare mântuitoare. Pogorârea Duhului Sfânt rodește în lume jertfa pe care Domnul a aruncat-o pe pământ ca pe un foc. Acest foc este Duhul cel Sfânt care vrea să lucreze în noi chipul Fiului, chipul lui Dumnezeu, ca în noi să fie gândul lui Dumnezeu, ca în noi să fie Duhul lui Dumnezeu, «ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină»".

La final, clericii s-au îndreptat spre mormântul arhimandritului Iustin Pârvu și au săvârșit o slujbă de pomenire pentru sufletul ctitorului mănăstirilor de la Petru Vodă.

Hramul Mănăstirii Cetățuia

Mănăstirea Cetăţuia din municipiul Iaşi a îmbrăcat în ziua de 29 iunie 2021, veşminte de sărbătoare. Cu prilejul cinstirii Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel – hramul aşezământului monahal – Sfânta Liturghie a fost săvârşită de Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei. Dimpreună cu Părintele Mitropolit au mai slujit Părintele arhimandrit Dosoftei Şcheul, Mare Ecleziarh al Catedralei Mitropolitane din Iaşi, Părintele arhimandrit Arsenie Butnaru, starețul Mănăstirii Vlădiceni, Părintele arhimandrit Calinic Chirvase, starețul Mănăstirii Coșula din Botoșani, Părintele arhimandrit Arsenie Hanganu, starețul Mănăstirii Cetățuia, Părintele protosinghel Serafim Nastasiu, starețul Mănăstirii Golia, Părintele decan Ion Vicovan, Părintele prof. Viorel Sava şi Părintele conf. Dan Sandu de la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae" din Iaşi, dar şi clerici ai sfintei mănăstiri.

După citirea Sfintei Evanghelii, ierarhul a arătat că viaţa şi scrierile Sfinţilor Petru şi Pavel reprezintă un reper pentru viaţa noastră duhovnicească: „Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel sunt atât de uimitori în tot

ceea ce au vieţuit şi în tot ceea ce au scris, încât noi oamenii, dacă ne-am apleca duhul nostru doar asupra vieţii şi asupra scrierilor lor, am descoperi izvoare nesfârşite de mângâiere duhovnicească, de desfătare lăuntrică, care ar umple de sens şi de lumină viaţa noastră, şi prin mărturisire, viaţa celor din jur şi viaţa lumii. În scrierile Sfinţilor Apostoli găsim hrana omului pentru toate nevoile sale".

La final, părintele stareţ Arsenie Hanganu i-a mulţumit Mitropolitului Moldovei şi Bucovinei şi a adresat celor prezenţi un cuvânt de recunoştinţă.

Capela Aeroportului Internațional Iași a fost sfințită

În ziua de 29 iunie 2021, Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, a binecuvântat capela „Sfântul Proroc Ilie Tesviteanul" din cadrul Aeroportului Internaţional Iaşi. La slujbă au participat şi autorităţile locale, conducerea şi angajaţii Aeroportului Iaşi.

Pentru amenajarea locaşului de cult, părintele capelan Gheorghe Fotea a primit rangul de sachelar, iar cei care au contribuit la ridicarea capelei au fost răsplătiţi cu distincţii de vrednicie.

„Dumnezeu te iubește!” – Maica Vartolomeea

† Macarie Drăgoi
Episcopul Europei de Nord

În vara anului 2011, am condus un grup de tineri români şi scandinavi din Episcopia noastră a Europei de Nord, organizând o tabără în Ţară la Mănăstirea Tismana. După ce ne-am adăpat setea duhului cu frumuseţile netrecătoare ale străvechilor chinovii din Mitropolia Olteniei, când eram gata să plecăm mai departe, aflăm că mai sus de Tismana se află o maică ce pustniceşte la Schitul Cioclovina de Sus. Gândul mi-a spus că, iată, prilej binecuvântat să ne întâlnim cu o nevoitoare care poate înălța inimile şi minţile tinerilor către cer. Şi am purces la drum.

Am urcat abrupt, prin pădurile seculare, muntele spre Schit, iar acolo Maica Vartolomeea, căci despre ea e vorba, ne-a primit cu dragostea şi blândeţea de care pot da mărturie toţi cei care i-au trecut pragul străvechii bisericuţe „Schimbarea la Faţă”, înnobilată iconografic, la cumpăna dintre milenii, de binecunoscutul zugrav Grigore Popescu Muscel.

Întâlnirea cu Maica Vartolomeea a fost darul minunat al acelei veri. Prezenţa ei era odihnitoare, mai cu seamă pentru inimile împovărate. A avut pentru fiecare dintre tineri un cuvânt bun, o îmbrăţişare în duh, o încurajare pe calea mântuirii. „Dumnezeu te iubeşte!”, spunea ea privindu-te direct în ochi. O spunea într-un mod în care înţelegeai că nu e teologie abstractă, ci experienţă trăită. Te făcea să conştientizezi că da, *tu* eşti important pentru Dumnezeu, că într-adevăr El *te* iubeşte, şi că acesta este singurul răspuns de care ai nevoie pentru a înfrunta provocările vieţii.

Ştiind că mă aflasem sub ascultarea Înaltpreasfinţitului Bartolomeu Anania, care tocmai la începutul acelui an trecuse la Domnul, mi-a mărturisit că tocmai terminase de citit o Psaltire pentru pomenirea sufletului vrednicului vlădică. Este rânduiala pe care pustnica o ţinea atunci când un arhiereu al Bisericii trecea la Domnul. Iar pe Mitropolitul Bartolomeu îl avea la inimă şi îi purtase un mare respect, bucurându-se şi de faptul că aveau acelaşi ocrotitor ceresc, pe Sfântul Apostol Bartolomeu.

Am revenit de atunci, de fiecare dată când am avut prilejul, la Maica Vartolomeea care primea pe toţi cei care urcau pieptiş, prin pădurea deasă, la Schit: pe cei mari, ca şi pe cei mici, pe cei evlavioşi, ca şi pe cei mai puţin evlavioşi. Pentru toţi avea inima deschisă. Se ruga pentru toţi şi îi dorea pe toţi mântuiţi, în lumină. Mă încuraja în misiunea mea pastorală din Europa de Nord, însă şi în cea pe care o împlineam în ţară, întru apropierea faţă de cei tineri şi de cei vârstnici, întru menţinerea unei inimi deschise pentru toţi cei necăjiţi, descurajaţi şi întristaţi.

Era o măicuţă cu un suflet mare, „de pus pe rană”, în preajma căreia cerul minţii se limpezea de înnegurările grijilor şi temerilor, a cărei blândă îndrumare te ajuta să mergi mai departe pe drumul Golgotei. Un popas duhovnicesc, în vârf de munte, pe plaiuri pustniceşti străvechi, acolo unde trag vulturii care tânjesc după libertatea duhului...

Conferințe preoțești în Arhiepiscopia Iașilor

„Migrația credincioșilor – oportunitate și vulnerabilitate duhovnicească”

În Arhiepiscopia Iaşilor au debutat în ziua de 10 mai 2021 conferinţele preoţeşti de primăvară. Tema din acest an a întâlnirilor clericale este „Migraţia credincioşilor – oportunitate şi vulnerabilitate duhovnicească”.

Prima conferinţă a avut loc în ziua de 10 mai la Mănăstirea Bucium şi a reunit preoţii din Protopopiatul Iaşi I, în frunte cu Părintele protopop Toma Gradinaciuc. Mai întâi a fost săvârşită Sfânta Liturghie de Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, care a slujit împreună cu Preasfinţitul Părinte Veniamin, Episcopul Basarabiei de Sud, şi cu Preasfinţitul Părinte Nichifor Botoşăneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iaşilor.

Apoi a avut loc conferinţa propriu-zisă, în cadrul căreia un prim cuvânt a aparţinut Preasfinţitului Părinte Nichifor Botoşăneanul. Preasfinţia sa, aflându-se la prima întâlnire în calitate de ierarh cu cei mai mulţi din preoţii prezenţi, le-a vorbit acestora despre importanţa împreunei-slujiri: „A fi împreună înseamnă nu doar a locui împreună sau a fi aproape de ceilalţi, ci de a avea conştiinţa unei împreună lucrări, a unei împreună slujiri. Părintele Dumitru Stăniloae spunea că fiecare persoană este responsabilă pentru întreaga ordine din universul fizic şi spiritual, arătând că fiecare faptă – şi, aş îndrăzni în acest duh să spun – chiar şi gândul cu care s-a săvârşit acea faptă, aduce o vibraţie care tulbură sau întăreşte această ordine în univers”.

Înaltpreafinţitul Părinte Mitropolit Teofan a făcut apoi câteva precizări referitoare la tema abordată, care este în conformitate cu decizia Sfântului Sinod de a declara 2021 ca „An omagial al pastoraţiei românilor din afara României”. Înaltpreasfinţia sa a evidenţiat, printre altele, fenomenul migrării românilor din Basarabia. O parte din aceştia s-au stabilit în România, inclusiv în zona Iaşului, alţii în diferite ţări ale Europei: „Nu este parohie din acest protopopiat, cred, care să nu aibă o persoană plecată în străinătate, precum sunt multe parohii din Protopopiatul Iaşi I care au primit în sânurile lor români din Basarabia. Marea majoritate a acestor credincioşi basarabeni, aparţinând Bisericii Ortodoxe, au devenit prin stabilirea în judeţul nostru fii şi fiice ale Arhiepiscopiei Iaşilor. Bine ar fi fost şi bine ar fi ca românii basarabeni să rămână ⇨

la ei acasă, adică la noi acasă, în partea de est a Moldovei. Dacă ei părăsesc Moldova de Răsărit şi vin la noi, vin la Cluj, la Bucureşti, sau, din păcate, cei mai mulţi merg şi rămân în Europa Occidentală, rămâne pământul natal nelocuit, prilej pentru alţii să vină şi să se stabilească acolo".

Invitat la această conferinţă cu preoţii ieşeni, Preasfinţitul Părinte Veniamin, Episcopul Basarabiei de Sud, a vorbit despre problemele cu care s-au confruntat românii ortodocşi de peste Prut, după ce România a pierdut această regiune. Preasfinţia sa a subliniat, de asemenea, sprijinul oferit în ultimii ani de parohiile din Iaşi, dar şi de Centrul eparhial, bisericilor din Basarabia: „Dragi slujitori ai sfintelor altare, vă mulţumesc pentru înfrăţirile pe care le-aţi făcut unii dintre dumneavoastră cu parohii din Basarabia şi vă invităm cu multă bucurie să veniţi să vedeţi aceste comunităţi şi la faţa locului. Am mai slujit la unele dintre parohiile dumneavoastră şi m-am bucurat să văd acolo şi credincioşi basarabeni stabiliţi aici, la Iaşi, unde au mai mare deschidere decât cei din ţară şi unde creează, încet-încet, punţi de legătură prin rudele lor, prin prietenii lor, fiind în acelaşi timp aproape de Biserică".

Referatul întâlnirii preoţilor din Protopopiatul Iaşi I a fost susţinut de părintele Bogdan Anistoroaie.

Conferinţă preoţească la Botoşani

La mănăstirea botoşăneană Zosin a avut loc în ziua de 24 mai 2021, conferinţa preoţească de primăvară a clericilor din Protopopiatul Botoşani. În deschiderea conferinţei a fost săvârşită Sfânta Liturghie de Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Arhiepiscopul Iaşilor şi Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, împreună cu Preasfinţitul Părinte Macarie, Episcopul ortodox român al Europei de Nord, şi Preasfinţitul Părinte Nichifor Botoşăneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iaşilor.

Conferinţa a avut loc după Sfânta Liturghie, în cadrul acesteia, cei trei ierarhi vorbind preoţilor despre tema întâlnirii, respectiv „Migraţia credincioşilor – oportunitate şi vulnerabilitate duhovnicească". De asemenea, preoţii botoşăneni au dialogat cu ierarhii despre experienţele trăite în parohii.

„În ultimii treizeci de ani s-au întâmplat multe în viaţa proprie, în viaţa familiei, a parohiei, a ţării şi a lumii. Cred însă că unul din evenimentele cele mai importante, cu consecinţe majore asupra noastră, asupra Bisericii, a ţării, a fost şi rămâne plecarea românilor în alte ţări", a arătat Înaltpreasfinţitul Părinte Mitropolit Teofan.

„Noi avem atât preoţi, cât şi credincioşi din ţinutul Botoşanilor care sunt în Episcopia Europei de Nord în apostolat, pentru că acest apostolat îl îndeplinim laolaltă atât noi, slujitorii altarelor, cât şi credincioşii mireni, cei de dincoace de catapeteasma bisericii. Avem mulţi botoşăneni în Europa de Nord, iar eu cred că cei mai mulţi sunt în Suedia. Dau slavă Preamilostivului Dumnezeu că m-a învrednicit să fiu împreună cu fraţii preoţi din judeţul Botoşani în aceste zile, creându-se în acest an dedicat pastoraţiei românilor din diaspora punţi de legătură între cei de aici şi cei de dincolo", a spus în cuvântul său Preasfinţitul Părinte Macarie, Episcopul ortodox român al Europei de Nord.

Duh de rugăciune împletit cu lectură și cunoaștere

În perioada 24-28 mai 2021, la Colegiul „Sfântul Nicolae" din Iași, a avut loc prima săptămână a Programului de Formare a Tinerilor Preoţi, hirotoniţi în perioada 2019-2021. Evenimentul a fost organizat de Centrul de Formare Continuă din cadrul Sectorului de Învățământ al Arhiepiscopiei Iaşilor, cu binecuvântarea Înaltpreasfinţitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei.

Atelierele de formare au fost susținute şi moderate de Arhim. Hrisostom Rădăşanu, Părintele vicar administrativ Marian Timofte, Părintele profesor Viorel Sava, Părintele inspector Bogdan Racu, Părintele Iulian Negru, Părintele consilier Claudiu Constantin Gheorghiasa şi domnul cercetător ştiinţific Mirel Bănică.

Temele principale abordate în cadrul atelierelor au vizat importanța catehezelor şi a lecturilor duhovnicești din Sfânta Scriptură în parohii. De asemenea, s-a discutat despre slujirea preotului, despre gesturile liturgice, despre pelerinaje, administrație pastorală, precum şi despre terapia patologiilor relaționare în raport cu cei răposați.

„Consider că aceste cursuri de formare sunt foarte benefice, cu precădere la începutul acestui drum – preoția – pe care Sfântul Ioan Gură de Aur îl consideră a fi asemenea unui munte înalt şi imposibil de străbătut dacă nu există chemare de la Dumnezeu, pregătire temeinică şi dorință de slujire a semenilor. Personal, am simțit această etapă de formare ca un mare prilej de a primi răspunsuri la întrebările pe care le am acum, la început de drum" (Pr. Daniel Vasile Braiş).

Întâlnirea clericilor din Protopopiatul Iași III

Luni, 31 mai 2021, clericii din Protoieria Iaşi III au participat la Conferința preoțească de primăvară, organizată la Centrul de evenimente Agora din municipiul Iaşi. La eveniment au participat Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, Preasfinţitul Părinte Antonie, Episcop de Bălți, şi Preasfinţitul Părinte Nichifor Botoşăneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iaşilor.

Ziua a început cu săvârşirea Sfintei Liturghii la Centrul Agora, iar în continuare, preoții au participat la conferința susținută de PS Antonie, Episcop de Bălți. La final, clericii au dialogat cu cei trei ierarhi şi au discutat despre experiențele trăite în parohie.

Hotărârile Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei din 27-28 mai 2021 – Comunicat de presă

În zilele de 27-28 mai 2021, la Mănăstirea Miclăușeni s-a întrunit, în şedinţă de lucru, Sinodul Mitropolitan al Mitropoliei Moldovei şi Bucovinei, la care au participat, sub preşedinţia IPS Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, IPS Calinic, Arhiepiscopul Sucevei şi Rădăuţilor, IPS Ioachim, Arhiepiscopul Romanului şi Bacăului, PS Ignatie, Episcopul Huşilor, PS Nichifor Botoşăneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iaşilor, şi PS Damaschin Dorneanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Sucevei şi Rădăuţilor.

Pe ordinea de zi a şedinţei s-au aflat mai multe subiecte privind viaţa bisericească din Moldova ce sunt de competenţa Sinodului Mitropolitan, cum ar fi:

- Organizarea cursurilor pentru obținerea gradelor profesionale definitiv şi gradul II în Preoţie, în perioada 15-23 septembrie 2021.

- Analiza raportului de activitate pe anul 2020 al Asociației „Oastea Domnului" din eparhiile sufragane Mitropoliei Moldovei şi Bucovinei.

- Desemnarea unor noi membri pentru instanțele disciplinare și de judecată bisericești (Consistoriul Superior Bisericesc, Consistoriul Superior Bisericesc Monahal şi Consistoriul Mitropolitan).

- Înaintarea către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a unor propuneri de acordare a rangului de arhimandrit.

- Organizarea Pelerinajului Pedestru „Pe urmele Sfinților Nemțeni", în perioada 31 iulie – 7 august 2021.

- Participarea eparhiilor Mitropoliei Moldovei și Bucovinei la ajutorarea eparhiilor Mitropoliei Basarabiei și a parohiilor românești din Bucovina de Nord prin colaborări pe diverse planuri, înfrățiri, pelerinaje etc.

- Analiza situaţiei mişcărilor schismatice şi a grupărilor necanonice care activează în partea de est a țării.

Pe ordinea de zi a şedinţei s-au mai aflat și unele probleme de ordin administrativ, patrimonial sau disciplinar.

Biroul de presă al
Arhiepiscopiei Iaşilor

Acordare de ranguri onorifice

În Ședințele de Permanență din 26 mai 2021, 02 iunie 2021 și 16 iunie 2021 ținând cont de propunerile înaintate de părinții protoierei privind acordarea unor ranguri și distincții bisericești onorifice, IPS Părinte Mitropolit Teofan a aprobat acordarea de ranguri și distincții bisericești, după cum urmează:

Iconomi: Pr. Sebastian-Paul Tașmoc, Parohia „Sf. Nicolae" – Fântânele, com. Andrieșeni, jud. Iași, Protopopiatul Iași I; Pr. Virgil Morărescu, Parohia „Sf Varlaam" – Green Park, jud. Iași, Protopopiatul Iași II; Pr. Marius-Constantin Zăbavă, Parohia „Sfinții Împărați Constantin și Elena" – Sasova, com. Rebricea, jud. Vaslui, Protopopiatul Iași III; Pr. Andrei Petru, Parohia „M. Mc. Sf. Dimitrie" – Obrijeni, com. Popești, jud. Iași, Protopopiatul Iași III; Pr. Ciprian Marius Huțu, Parohia „Sfântul Nicolae" – Călinești, com. Bucecea, jud Botoșani, Protopopiatul Dorohoi.

Iconomi stavrofori: Pr. Constantin Bolohan, Parohia „Schimbarea la Față" – Schit Orășeni, com. Cristești, jud. Botoșani, Protopopiatul Botoșani; Pr. Constantin Ulman, Parohia „Sf. Ilie" – Soloneț, com. Bivolari, jud. Iași, Protopopiatul Iași I; Pr. Gheorghe Trofin, Parohia – Boiștea, com. Petricani, jud. Neamț, Protopopiatul Tg. Neamț.

Crucea Sf. Ier. Dosoftei: Pr. Mihai-Daniel Adumitroae, Parohia „Sf. M. Mc. Gheorghe" – Cracăul Negru, com. Crăcăoani, jud Neamț, Protopopiatul Tg. Neamț; Pr. Daniel Duca Capela „Izvorul Tămăduirii" Spitalul Parhon – Iași, Protopopiatul Iași I; Pr. Constantin-Cătălin Puiu, Capela „Sfânta Treime" – Spital Providența – Iași, Protopopiatul Iași II; Pr. Ioan Boampă, „Sfinții Martiri Brâncoveni" – Cug – Iași, Protopopiatul Iași II; Pr. Cristin-Ioan Loghin, Parohia „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului" – Lunca Cetățuii III, com. Ciurea, Protopopiatul Iași III; Pr. Mihai-Ovidiu Mancaș, Parohia „Sf. Gheorghe" – Iacobeni, filia Broșteni, com. Vlădeni, jud. Iași, Protopopiatul Iași I; Pr. Alexandru-Bogdan Ailenei, Parohia „Sf. Mina – Grumăzești, com. Grumăzești, jud Neamț, Protopopiatul Tg. Neamț.

Sprijin financiar pentru unități de cult

În Ședința de Permanență a Consiliului Eparhial Iași din 09 iunie 2021 a fost aprobată acordarea unor ajutoare financiare în valoare de 30.000 de lei ajutor financiar, următoarei unități de cult: Schitului „Sfântul Proroc Ilie", Cerebuc.

De asemenea, în Ședințele de Permanență a Consiliului Eparhial Iași din 19 mai 2021 și 23 iunie 2021 s-a hotărât acordarea sumei de 50.000 de lei din Fondul „Basarabia", ajutor financiar, următoarelor unități de cult de pe cuprinsul Mitropoliei Basarabiei, care au solicitat ajutor în vederea continuării lucrărilor derulate în parohii: Episcopiei Basarabiei de Sud, Episcopiei de Bălți și Parohiei „Adormirea Maicii Domnului", localitatea Bubuieci, municipiul Chișinău.

Noi hirotonii în Arhiepiscopia Iașilor

În perioada mai-iunie 2021, în conformitate cu hotărârile Permanenței Consiliului Eparhial al Arhiepiscopiei Iașilor, IPS Mitropolit Teofan a aprobat numirea și hirotonia următorilor candidați care au promovat examenul de capacitate preoțească, sesiunea august 2020: Pr. Radu Cornel Mădălin, Parohia „Pogorârea Sfântului Duh" – Buhăieni, Protopopiatul Iași I; Pr. Manta Silviu Toader, Parohia „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil" – Iazu Vechi, Protopopiatul Hârlău.

În Ședința de Permanență din 12 mai 2021 s-a aprobat înființarea unui nou cimitir parohial în Parohia „Schimbarea la Față" – Secu-Tașca, Protopopiatul Piatra Neamț, județul Neamț, pe terenul proprietate al parohiei, pentru a deservi credincioșii parohiei sus-numite, cu respectarea Regulamentului pentru cimitire parohiale și a tuturor prevederilor legale în vigoare.

Răsplată pentru ostenitorii #VIE: Colegiul „Sfântul Nicolae” și-a premiat voluntarii

În ziua de joi, 27 mai 2021, membrii comunității Colegiului „Sfântul Nicolae” au participat la cea de a VI-a ediție a Galei Voluntarilor. Acest eveniment s-a desfășurat cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, în sala „Iustin Moisescu” din cadrul Ansamblului Mitropolitan, și a avut drept scop premierea și recunoașterea efortului depus de studenții voluntari ai Colegiului.

Gala a avut, pe lângă studenți, și invitați de seamă, adevărate modele pentru tinerii în formare. Acești invitati au fost Pr. decan Ion Vicovan, Pr. Cristian Barnea, consilierul Sectorului Învățământ, Pr. prof. Cezar Hârloanu, Pr. Lucian Filip, directorul Centrului de Formare Continuă, Pr. Gabriel Leonte, Pr. Mihail Afloarea, Pr. Bogdan Racu, coordonatorul Biroului de Catehizare și Mircea Meriacri, fost director al Colegiului „Sfântul Nicolae”. Chiar dacă nu a putut fi alături fizic, Părintele arhim. Hrisostom Rădășanu a reușit și la această ediție să transmită dragostea pe care o poarta comunității printr-un mesaj video, adresat tuturor celor prezenți.

De asemenea, au fost apreciate Nina Munteanu și Petronela Gabriela, doamnele ce au încântat la primirea invitaților, Maria Duma – artista ce a transmis emoție, dar și Corului CSN, care a interpretat piese speciale.

S-au acordat premii pentru cel mai implicat voluntar, categoriile junior (primii ani de studiu) și senior (ultimii ani de studiu), cel mai implicat coordonator de comisie, cea mai implicată voluntară, cel mai original voluntar, cel mai implicat psalt și comisia cu cea mai rodnică activitate. După diversitatea titlurilor se poate observa că fiecare slujește lui Dumnezeu din locul în care este, în care are aptitudini. În Colegiul „Sfântul Nicolae”, fiecare își găsește locul, fiecare își aduce aportul propriu la buna funcționare a evenimentelor și acțiunilor.

Pentru acordarea acestor premii s-a luat în considerare nu doar activitatea din acest an universitar, ci și jertfa pentru aproapele din perioada carantinării. Cum condițiile au interzis desfășurarea unei Gale a voluntarilor în anul universitar trecut, s-a considerat că este necesară și răsplătirea acțiunilor din acea perioadă. Membrii Colegiului au dovedit că nu proximitatea fizică îi face o comunitate, ci scopul comun, acela de ajutorare a aproapelui și de slujire a lui Hristos. (Teodora Șerban, Comisia Misionară CSN)

Cărți dedicate Sfintei Cuvioase Parascheva

edituradoxologia.ro

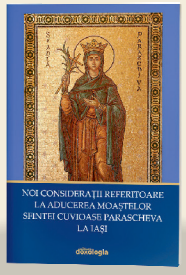

Noi considerații referitoare la aducerea moaștelor Sfintei Cuvioase Parascheva la Iași
Ediție îngrijită de: Bogdan-Vlăduț Brînză

380 de ani de la aducerea moaștelor Sfintei Cuvioase Parascheva

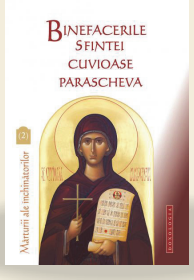

Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, vol. 2

Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, vol. 1

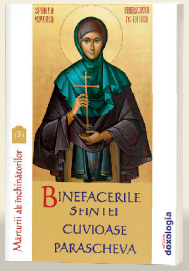

Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva, vol. 3

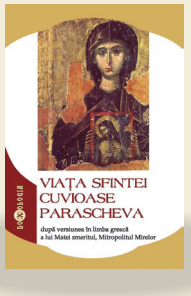

Viața Sfintei Cuvioase Parascheva
după versiunea în limba greacă
a lui Matei smeritul, Mitropolitul Mirelor
Traducere: Laura Enache

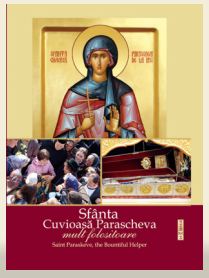

Sfânta Cuvioasă Parascheva mult folositoare

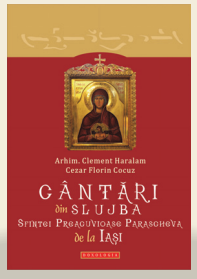

Cântări din slujba
Sfintei Preacuvioase Parascheva de la Iași
Arhim. Clement Haralam, Cezar Florin Cocuz

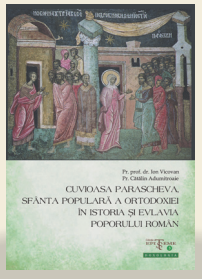

Cuvioasa Parascheva,
Sfânta populară a Ortodoxiei în istoria și evlavia poporului român
Pr. Ion Vicovan, Pr. Cătălin Adumitroaie

Peste 70 de participanți, la ediția din acest an a Simpozionului Internațional „Studia Theologica Doctoralia”

Simpozionul Internațional al doctoranzilor „Studia Theologica Doctoralia”, organizat de peste un deceniu la Iaşi, Mănăstirea Putna sau Neamţ, cu binecuvântarea Înaltpreasfinţitului Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, a ajuns anul acesta, în zilele de 10-11 mai 2021, la cea de-a XIII-a ediție.

Evenimentul poartă osteneala Școlii Doctorale a Facultății de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” din Iaşi, prin coordonarea Părintelui profesor univ. dr. Viorel Sava şi prin grija Mitropoliei Moldovei şi Bucovinei, în colaborare cu alte trei facultăţi de Teologie din afara graniţelor ţării noastre: Facultatea de Teologie Romano-Catolică a Universităţii „Karl Franzens” din Graz – Austria, Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Ioan Damaschin” a Universităţii Balamand din Tripoli – Liban şi Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universităţii „Aristotel” din Salonic – Grecia. În urma experienței acumulate şi datorită numărului mare de participanţi, în creştere de la an la an, „Studia Theologica Doctoralia” reprezintă unul dintre cele mai mari şi importante evenimente ştiinţifice din ţară dedicate doctoranzilor.

Simpozionul s-a născut din dorința doctoranzilor teologi ieşeni de a se întâlni într-un cadru ştiinţific pentru a expune şi a dezbate în faţa colegilor rezultatele cercetărilor lor. Datorită ostenelii şi implicării cu devotament a Părintelui profesor coordonator Viorel Sava şi a doctoranzilor din comitetul de organizare, lucrările simpozionului au căpătat, de-a lungul timpului, o însemnătate

demnă de remarcat pe plan național şi internaţional. An de an, simpozionul îşi propune să realizeze o întâlnire ştiinţifică a doctoranzilor din cadrul facultăţilor de Teologie din ţară şi din străinătate. Ineditul ediţiei de anul acesta îl reprezintă faptul că Simpozionul a avut participanţi înscrişi de pe trei continente: America de Nord, Asia şi Europa, şi 11 ţări.

Simpozionul a debutat în ziua de 10 mai 2021 în Sala „Iustin Moisescu” a Complexului Mitropolitan din Iaşi. Participanţii conectaţi prin platforma Zoom au avut ocazia de a asculta cuvântul de deschidere al Pr. prof. univ. dr. Viorel Sava, coordonatorul manifestării, care a introdus personalităţile prezente în sală şi cele conectate on-line spre a-şi expune mesajele. Printre oaspeţii de seamă ai acestei ediţii amintim pe Pr. prof. dr. Jack Khalil, decanul Facultăţii de Teologie Ortodoxă „Sfântul Ioan Damaschin” din Tripoli – Liban, Pr. prof. dr. Bassam Nasif de la aceeaşi facultate, pe prof. Miltiadis Vantsos de la Facultatea de Teologie a Universităţii „Aristotel” din Salonic – Grecia şi pe profesorii Pablo Argárate şi Basilius Groen de la Facultatea de Teologie Romano-Catolică a Universităţii „Karl Franzens” din Graz, Austria. De asemenea, au fost prezenţi on-line, prin intermediul platformei Zoom, doctoranzi străini de la Facultatea de Teologie din Salonic, Roma şi Toronto, doctoranzi aparţinând centrului universitar din Iaşi, altor centre universitare din ţară (Cluj, Alba Iulia, Bucureşti, Arad, Sibiu, Constanţa), precum şi doctoranzi români înscrişi la facultăţile de Teologie din Germania, care au îmbogăţit cu prelegerile lor acest moment ştiinţific. Lucrările Simpozionului au continuat cu sesiunile în limba engleză pe toată durata zilei. După ce Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei a transmis mesajul de binecuvântare şi de bun venit către participanţi, simpozionul a continuat în ziua de 11 mai 2021 cu sesiunile în limba română.

Anul acesta, la simpozionul de la Iaşi s-au înscris peste 70 de participanţi. Simpozionul Internaţional „Studia Theologica Doctoralia” arată că perseverenţa şi devotamentul sunt calităţi care nasc acţiuni consistente şi demne de remarcat.

(Pr. dr. Gabriel Piştea)

14 mai: Ziua de cinstire a martirilor din temniţele comuniste

Pentru al patrulea an consecutiv, ziua de 14 mai este dedicată martirilor care au suferit în închisorile comuniste.

Ziua naţională de cinstire a martirilor din temniţele comuniste este instituită în amintirea nopţii de 14 spre 15 mai 1948, când au fost arestaţi numeroşi tineri, intelectuali, români care s-au opus regimului comunist, informează Agerpres.

Operaţiunea de arestare din acea noapte a vizat mii de tineri, dar şi cultele religioase şi partidele politice. Au fost arestaţi, după anchete groaznice, primind ani grei de închisoare. Mulţi dintre cei arestaţi nu s-au mai întors niciodată la familiile lor.

Printre cei care au pătimit în temniţe se numără nume importante ale Ortodoxiei, precum Părintele Nicolae Steinhardt, Părintele Daniil Sandu Tudor, Părintele Arsenie Boca, Părintele Ioan Iovan, Părintele Dumitru Stăniloae, Părintele Arsenie Papacioc, Părintele Sofian Boghiu, Părintele Gheorghe-Calciu Dumitreasa, Părintele Iustin Pârvu şi mulţi alţii.

Printre cele mai cunoscute închisori comuniste în care şi-au executat condamnările sau în care şi-au pierdut viaţa numeroşi deţinuţi politici se numără cele de la Piteşti, Gherla, Aiud, Târgu Ocna, Sighet, Râmnicu Sărat, Arad, Jilava sau Văcăreşti. Referitor la închisoarea de la Sighet, aceasta este acum un cunoscut memorial al victimelor comunismului.

Propunerea legislativă a fost depusă în Parlament la 16 martie 2016, adoptată de Senat, ca primă Cameră sesizată, la 1 noiembrie 2016, şi de Camera Deputaţilor, for decizional în acest caz, la 16 mai 2017.

Preşedintele Klaus Iohannis a semnat, la 30 mai 2017, decretul de promulgare a Legii pentru instituirea Zilei naţionale de cinstire a martirilor din temniţele comuniste în data de 14 mai. Legea 127/2017 a fost publicată în Monitorul Oficial din 31 mai 2017.

Sursa: basilica.ro

Biroul Pro Vita din cadrul Protopopiatului Iași II a adus bucurie de sărbători pentru 10 familii numeroase

Peste 90 de copii din familiile încadrate în Programul „Sf. Stelian" din Protopopiatul Iaşi II au primit în ziua de 26 aprilie, alimente şi produse igienico-sanitare prin Biroul Pro Vita al Protopopiatului Iaşi II.

În total 10 familii cu peste 7 copii au beneficiat anul acesta de pachete personalizate prin bunăvoinţa sponsorilor şi oamenilor de bine din Protopopiat şi nu numai. De şase ani, acţiunile Biroului Pro Vita din cadrul Protopopiatului Iaşi II din preajma marilor sărbători creştine aduc uşurare şi încurajare acestor familii numeroase, unde asigurarea unei simple mese de prânz poate constitui o adevărată provocare.

„Mulţumim în nume personal şi transmitem recunoştinţa părinţilor şi copiilor, celor care au făcut anul acesta şi pe parcursul anilor trecuţi gesturi de caritate şi milă creştină", a declarat pr. Florentin Lupaşcu, preot Pro Vita.

Maica Siluana – „Dacă prin moarte voi fi fericită, iată, mor”

Maica Siluana Vlad, coordonatoarea Centrului de Formare şi Consiliere „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil” şi starița Mănăstirii „Sfântul Siluan Athonitul” din Iaşi, a trecut la Domnul în ziua de marți, 8 iunie 2021, la câteva zile după ce împlinise 77 de ani.

Maica Siluana s-a născut în anul 1944. A studiat filosofia la Universitatea din Bucureşti. După absolvirea facultății, a predat filosofia ca preparator timp de un an, la Universitatea din Galați. A început să se implice alături de tineri în acţiuni sociale, iar după 1990 s-a implicat în fondarea Asociaţiei Studenţilor Creştini Ortodocşi Români (ASCOR) din Galați.

A intrat ca soră la Mănăstirea Buciumeni, în Arhiepiscopia Galațiului, apoi a mers la Mănăstirea Christiana din Bucureşti, la îndrumarea duhovnicului său. La mănăstire şi-a continuat activitatea caritabilă şi socială, desfăşurând activităţi de binefacere în rândul copiilor străzii şi oferind îndrumare tinerilor.

În 2001 a primit tunderea în monahism, mutându-se la Mănăstirea Jitianu, lângă Craiova, iar cu binecuvântarea IPS Părinte Teofan, pe atunci Mitropolit al Olteniei, a fost înființat Centrul de formare şi consiliere „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil”, care funcţionează până astăzi la Iaşi. Odată cu mutarea la Iaşi, în anul 2008, a înființat Mănăstirea „Sfântul Siluan Athonitul”.

În cadrul activităţilor de terapie şi consiliere desfăşurate în cadrul centrului „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil” pentru cei cu diferite probleme sufleteşti (dependenţe diverse, abuzuri, sindromul post-avort etc.), precum şi în cadrul seminariilor de formare desfăşurate în ţară şi în străinătate, Maica Siluana a lucrat neîncetat, cu răbdare şi multă dăruire, pentru a-i ajuta şi „vindeca” pe toți cei care îi cereau ajutorul.

În conferințele susţinute, Maica Siluana a abordat teme precum: relațiile tinereții, treptele iubirii, familia în societatea de azi, sursa depresiei omului modern, cunoaşterea de sine, viața duhovnicească şi multe altele. I-a încurajat tot timpul pe cei prezenți la prelegerile ei, umplând până la refuz sălile de conferință şi bibliotecile. Unul dintre cele mai emoționante momente a fost cel de la Întâlnirea Internațională a Tinerilor Ortodocşi de la Iaşi, din anul 2017, când Maica Siluana le-a spus deschis celor aproximativ 6000 de participanți: „Copiii mei dragi, vă rog chemați numele Domnului şi să ştiți că dacă trec la cele veşnice, vă iau pe toți cu mine, în rugăciunile mele! Vă iubesc! Să nu vă temeți de suferință, tinerețea doare! Şi eu am suferit sufleteşte enorm când eram tânără, acum în sfârşit mă odihnesc sufleteşte şi sufăr trupeşte. Ştiți copii ce sunt ridurile? Sunt crăpăturile lutului, prin care se vede frumusețea sufletului! Bucurie sfântă!”

Maica Siluana Vlad a fost înmormântată la Mănăstirea Frumoasa din Iaşi. IPS Teofan: „Pe mulţi i-a odihnit, acum să se odihnească ea în liniştea Împărăţiei Preasfintei Treimi!"

Suferinţa este un loc de creştere, o cale de lărgire a inimii. Suferinţa este loc de întâlnire cu Dumnezeu.
Iertarea este cea mai înaltă formă de iubire.
Să-I facem loc lui Dumnezeu în orice necaz al nostru.
Frumuseţea omului nu este în lut, ci în lumina dinlăuntrul lutului!
Binele nu este confortul, plăcerea, lipsa de boală, ci bucuria de a fi în Hristos cu cruce, pe cruce, dar cu bucuria Lui.

Sâmbătă, 12 iunie 2021, obştea Mănăstirii „Sfântul Siluan Athonitul" din Iaşi, alături de cler şi credincioşi, au prohodit-o pe schimonahia Siluana Vlad. Cu prilejul acestui moment Înaltpreasfinţitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, a săvârşit la Mănăstirea Frumoasa din Iaşi, alături de Preasfinţitul Părinte Nichifor Botoşăneanul şi de un impresionant sobor de preoţi şi diaconi, slujba înmormântării pentru schimonahia Siluana Vlad. Rânduiala înhumării a fost precedată de Sfânta Liturghie, săvârşită în biserica mănăstirii.

Mulţi ieşeni apropiaţi mănăstirii „Sfântul Siluan Athonitul", dar şi credincioşi veniţi din alte colţuri ale ţării au ţinut să fie prezenţi astăzi la slujba de înmormântare, zăbovind pentru câteva clipe şi rugându-se pentru sufletul celei care, în toţi aceşti ani, i-a îndrumat prin rugăciune şi prin cuvânt.

La finalul slujbei, Înaltpreasfinţitul Părinte Mitropolit Teofan a rostit un cuvânt de mângâiere pentru cei de faţă, preoţi, monahi, monahii sau simpli credincioşi care au preţuit-o pe preacuvioasa maică Siluana, subliniind mila şi dragostea sa fără de margini pentru cei aflaţi în suferinţă:

„Maica Siluana a plecat la Domnul. Viaţa sa pământească a ajuns la final, pentru a o începe pe cea fără de sfârşit. Uimitor de frumoasă şi adânc frământată a fost viaţa Măicuţei. S-a născut într-o familie obişnuită pe vremea războiului. A avut, cu certitudine, ceva bucurii în viaţa de copil, dar şi multe încercări. Acestea i-au marcat sufletul, au urmărit-o toată viaţa şi la ele a făcut apel în situaţii similare, pentru a oferi răspuns vindecător.

Împlinirea poruncilor, mai ales iertarea şi iubirea ne curăţă ADN-ul.

Duhul vremii de dinaintea schimbărilor din 1990 au cuprins sufletul şi trupul Eugeniei Vlad. Chemările de sirenă au aruncat-o întru adâncuri, cunoscând drama păcatului, întunericul deznădejdii şi absenţa lui Dumnezeu din viaţă.

Lipsa de sens, golul lăuntric, uscăciunea şi cenuşiul sufletului au aşezat-o în stare de durere adâncă, de suferinţă sfâşietoare, dar şi de căutare continuă. Precum slăbănogul din Vitezda, aştepta pe cineva care s-o înţeleagă în durerea ei, s-o prindă puternic de mână şi s-o ridice la suprafaţă. Întâlnirea cu Părintele Constantin Galeriu prin anii '80 a fost crucială. Părintele a aşezat-o în mâna Domnului, pe care Eugenia Îl căuta cu dor nespus fără să conştientizeze acest fapt. Descoperindu-L pe Hristos, şi-a dat seama că dintotdeauna El a fost cu ea, a însoţit-o în drama ei, a aşteptat-o, a iertat-o şi, mai presus de toate, a iubit-o precum numai Dumnezeu poate iubi.

Eugenia s-a aruncat cu toată fiinţa sa la picioarele Domnului şi a răspuns dragostei Lui cu aceeaşi determinare cu care se dedicase înainte unei vieţi fără Dumnezeu. Cu supra măsură şi fără de măsură, şi-a închinat viaţa lui Dumnezeu, încercând să-L iubească pe El cu dor nebun, fără limită, până la ultimele fibre ale inimii sale rănite, dar tămăduite de harul credinţei.

Iubirea ei pentru Dumnezeul cel Viu a luat apoi chipul mărturisirii. Dorea ca vindecarea ei să cuprindă şi alte inimi purtătoare de rana necredinţei şi a păcatului. Puternicii zilei au urmărit-o îndelung, au interogat-o repetat cu ameninţări grele şi destituiri. Măicuţa a purtat întreaga viaţă amintirea dureroasă a acelor vremuri. În clipe de încercare, nu puţine şi după 1990, trăia uneori sentimentul revenirii acelor momente şi căuta spaţii şi oameni care s-o înţeleagă, s-o ajute, s-o ocrotească.

Iubirea Măicuţei Siluana faţă de Dumnezeu s-a arătat limpede şi dureros deopotrivă în raport cu suferinzii anilor '90. Dobândise o «sensibilitate sfâşietoare pentru orice durere străină, o sensibilitate mai mare decât durerea proprie», după cuvântul Părintelui Dumitru Stăniloae, pe care Maicuţa-l cunoscuse îndeaproape. Copiii străzii au devenit inima ei. Îi căuta prin canalele Bucureştilor. Îi spăla, îi hrănea şi, îndeosebi, îi îmbrăţişa cu o dragoste de care numai ea era în stare. Profesoara de filosofie din tinereţe devine sora Eugenia, care căuta să ofere celorlalţi ceea ce-i lipsise ei în copilărie. Dedicarea ei era totală, scandaloasă pentru unii, smintitoare pentru alţii, dar salvatoare pentru mulţi.

În timp, a început să înţeleagă că în lume este o suferinţă tot atât de mare sau, poate, şi mai mare decât a copiilor din canale. Deznădejdea, tristeţea, lipsa de bucurie adevărată, plictiseala ucigătoare de suflet mă-

În clipa în care judeci pe cineva, nu mai ai nici o şansă să ajungi la inima lui, până nu te pocăieşti.

cinau multe minţi şi inimi, dincolo de înfăţişarea exterioară obişnuită. Se dedică Editurii Christiana, este chemată de tineri să le vorbească, se îndreaptă către familii în prag de despărţire, întoarce la credinţă pe mulţi din cei fără de Dumnezeu.

În jurul Maicii Siluana se naşte o frumoasă obşte monahală. Tinere din Oltenia şi din Moldova se alătură Maicii şi împreună încep o lucrare care continuă şi astăzi. Dumnezeu singur ştie câte suflete deznădăjduite au fost salvate de Maicile de la Jitianul craiovean şi Talpalarii ieşeni. S-au aşezat toate sub adumbrirea Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, pentru a împlini cuvântul Sfântului Siluan Athonitul legat de pocăinţă, de rugăciunea pentru lume, de slobozire din iadul deznădejdii prin dragoste fără hotar pentru Dumnezeu şi oameni.

Lupta Maicii Siluana, a Maicii Sofronia rânduită de Măicuţa a fi noua stareţă a Mănăstirii şi a celorlalte surori şi maici, a fost şi este o luptă pentru autenticitate în viaţa creştină.

Dorinţa continuă a Maicii Siluana, pe care se străduia s-o înrădăcineze în viaţa ei şi în cea a surorilor de mănăstire şi a celor cu care venea în contact, era lupta de a nu cădea în rutina cea ucigătoare de suflet. Era cuprinsă de o râvnă aprigă de a nu fi cuprinsă în molima formalismului, care îndepărtează viul adevărat din viaţa omului. Superficialitatea, viclenia, vanitatea care-l îndepărtează cel mai mult pe om de Duhul cel Sfânt erau stări sufleteşti împotriva cărora se aşeza cu întreaga-l fiinţă.

Felul direct de a spune lucrurilor pe nume, spontaneitatea uimitoare în reacţii, capacitatea de a sesiza

Orice întâlnire cu aproapele este o întâlnire cu Dumnezeu. Orice eveniment este un mesaj de la Dumnezeu către mine.

esențialul și în lucrurile considerate de alții mărunte îi călăuzeau viața și mărturisirea.

Ce a ajutat-o, cine a ajutat-o să fie așa cum a fost? Desigur, Dumnezeu, Care-Și alege bineplăcuții Săi și-I așază în stare de jertfă și lucrare. Conștiința păcatelor tinereții și ale neștiinței i-a dăruit un puternic duh de pocăință. Filocalia și Psaltirea i-au fost cărți de căpătâi. Aici afla răspunsurile, de aici se hrănea pe sine, de aici adăpa pe alții. Mai presus de toate, Sfânta Liturghie și Împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului i-au hrănit minunat mintea, i-au bucurat inima și i-au întărit voința mărturisirii.

Sfântul Siluan Athonitul i-a oferit chipul rugăciunii adevărate, icoana iubirii de Dumnezeu și aproapele, puterea ridicării din iadul deznădejdii.

Măicuțele mănăstirii au fost mângâierea sufletului său. Le-a iubit cu intensitate maximă, le-a mustrat cum numai ea îndrăznea s-o facă, le-a format după chipul ei și le-a lăsat moștenire dorința ei de a fi adevărate, fără artificii împovărătoare de suflet, de a dobândi duh de pocăință și a-L iubi pe Dumnezeu și pe oameni așa cum a încercat ea să facă.

Ne spălăm prin Sfânta Spovedanie, ne parfumăm prin rugăciune, ne coafăm prin fapte bune.

Maica Siluana a plecat la cer cu gândul la un loc pentru mănăstirea ei și a surorilor, un loc în pădure pentru a simți liniștea pustiei, dar nu departe de oraș, pentru a nu se depărta de durerea oamenilor. În Sâmbăta cea Mare a Sfintelor Paști a așezat o cruce de piatră în locul în care gândea a fi masa Sfântului Altar. Se va împlini și aceasta, cu ajutorul lui Dumnezeu și al oamenilor de bine.

Acum, la plecarea Maicii Siluana dintre noi, cei rămași în valea plângerii, înălțăm rugăciune către Dumnezeu pentru dânsa. Odihnească-se în pacea Cerului sufletul ei cel mult împovărat de durerea lumii. Pe mulți i-a odihnit, acum să se odihnească ea în liniștea Împărăției Preasfintei Treimi. Să se bucure întru bucuria Domnului inima ei adânc rănită de deznădejdea lumii.

Toată viața doare, dar merită, pentru că e naștere la veșnicie.

Pe mulţi i-a ridicat cu puterea Domnului din iadul lipsei de nădejde, acum să fie ea înconjurată de mila şi iertarea Dumnezeului celui Viu. Dumnezeu să aibă milă de ea şi de noi toţi şi de întreaga lume."

La finalul slujbei, trupul maicii a fost aşezat, spre veşnică odihnă, în cimitirul mănăstirii.

Să fac din toată viața mea o „prescură" pe care să o ofer Domnului ca jertfă vie

Urmând cuvintelor Maicii Siluana „copiii mei dragi, să ştiţi că dacă trec la cele veşnice, vă iau pe toţi cu mine în rugăciunile mele! Vă iubesc!", pe care le-a rostit ca un testament plin de nădejde către toţi cei pe care i-a iubit şi i-a ridicat din căderile lor, redăm câteva răspunsuri ale Maicii oferite de-a lungul timpului oamenilor încercaţi de durere, sugerând prin aceasta că şi dincolo de mormânt şi din veşnicie Maica Siluana îşi împlineşte făgăduinţa:

Maică Siluana, vă rugăm să ne spuneţi, aveaţi un program special de rugăciune sau lectură în tinereţe?

Aveam program de lectură, citeam în fiecare noapte, dormeam, de multe ori, o noapte pe săptămână, şi nu, nu mă rugam, nu credeam că Dumnezeu există. Căutam bucuria şi am găsit-o mai târziu, am avut daruri multe pe care le foloseam rău, şi daruri minunate care sunt defectele, care sunt talanții noștri, pe care m-am tot străduit atunci pe cale filosofică să le transform în calități, în virtuți, și nu mi-a ieşit. Şi acum, de când L-am descoperit pe Dumnezeu, am văzut că El lucrează şi mă trezesc cu câte un defect care începe să „miroasă" a calitate, şi este o minune!

La tinerețe e bun un program, dar mai ales este folositor să-ți asculți ritmul trupului tău, ritmul firii tale și ritmul pe care l-a pus Dumnezeu în creație: dimineață, seară, și dacă ascultăm acest ritm, atunci vom putea să ne bucurăm și de tinerețe, și de prezența lui Dumnezeu și să facem acel mult pe care ni-l cere tinerețea. Iar dacă depășim o limită, nu este mare nenorocire, la tinerețe. Îmi pare rău că nu știu să vă spun cum este un tânăr credincios, decât dacă-mi spuneți cum sunteți dumneavoastră.

Să aveţi încredere în Dumnezeu că lucrează, pândiți-L.

Cum să scapi de gândul că băiatul pe care îl iubeşti nu te va mai iubi când îţi va vedea defectele şi slăbiciunile?

Să i le arăţi din prima. Îi spui când vezi că se uită frumos la tine şi că-l interesează persoana ta: „Stai aşa, închide ochii, că vreau să-ţi spun tot". Şi închide-i şi tu. Şi dacă atunci când termini ce ai de spus şi deschizi ochii el e tot acolo şi nu cere să-i fii obiect al vreunei pofte sau dorinţe, poţi începe să-l iubeşti. Altfel nu. Dar, atenţie, nu e nevoie să vă povestiţi viaţa anterioară ca pe o telenovelă, cu imagini şi personaje. Asta va alimenta imaginaţia celuilalt şi nu te va vedea pe tine aşa cum eşti în faţa lui. E vorba de spus ce faci tu când te înfurii, cum reacţionezi la frică, cât de bine îţi poţi administra poftele şi felul în care alegi să te prefaci etc.

Nu vă fie frică! Iubirea adevărată nu are legătură cu asta. Nu suntem iubiţi pentru calităţile şi urâţi pentru defectele noastre, ci pentru felul în care le „administrăm". Talanţii noştri sunt şi calităţile şi defectele noastre. Ne iubim pentru că înflorim împreună, împreună creştem. Eu devin mai femeie, tu devii mai bărbat, şi Îl simţim pe Dumnezeu mai bine.

Domnul tot timpul ne spune: „Strigă la Mine în ziua necazului tău"

Știu și ce am de făcut: am greșit, zic: „Doamne, iartă-mă!" Am lovit pe cineva, zic: „Iartă-mă!" Lupt să nu țin minte răul, lupt să iert imediat, lupt să nu am resentimente, lupt împotriva oricărei forme de răzvrătire... Da, sunt momente în care totul se răstoarnă, totul, și nimic nu mai merge! Da, chiar pentru Maica Siluana! Și, ce să fac? Îmi plâng durerea în felul în care îmi vine s-o plâng, dar nu deznădăjduiesc, pentru că eu ştiu că am poruncă să nu deznădăjduiesc.

A-ţi plânge durerea nu înseamnă că ai căzut în deznădejde. Trebuie să învățăm diferența și să plângem cu nădejde ştiind că suntem auziţi. Citiţi Psaltirea. Domnul tot timpul ne spune: „Strigă la Mine în ziua necazului tău". Şi atunci vei vedea cum te mângâie în necaz. Întristarea sănătoasă nu este deznădejde. Mântuitorul spune în Ghetsimani: „Întristat e sufletul Meu până la moarte". Şi le spune ucenicilor, în aceeaşi stare sufletească: „Bucuria

Mea v-o las vouă", adică „Bucuria Mea să fie cu voi".

Aşadar, bucuria şi întristarea sunt în locuri diferite din sufletul nostru. Sufletul nostru este extrem de sensibil şi orice nu ne place sau ne doare din ce ne face sau spune cineva, ne tulbură. Cum spun Părinţii în Pateric, ai aruncat o piatră în apă, a făcut cercuri, aşa este durerea sufletului în faţa evenimentului dureros. Sfinţii nu devin nesimţiţi, sunt foarte sensibili. Dar să nu reacţionezi ca să pedepseşti, să te răzbuni, ci, trăieşti durerea în mod simplu şi te rogi. E atât de simplu, pentru că nici nu trebuie să simţi că ai iertat. Zici: „Doamne binecuvântează-l pe cel care mă blestemă, pe cel care îmi face rău". Şi eu cred că am iertat, gata, nu mai îmi pun problema că o mai fi ceva. Îmi vine gândul că nu pot să-i zâmbesc şi mă gândesc de ce nu pot să-i zâmbesc. Îmi caut în suflet, de ce nu-i zâmbesc acum? Pentru că sunt încă supărat. Dar nu este supărarea păcătoasă, în sensul că apa sufletului îşi revine mai greu, cercurile, nu, până când se sting. Dar eu n-am gând de răzbunare, nu vreau să-i fac rău, nu mai vreau să-i spun încă ceva. Am terminat, s-a terminat evenimentul, acum trăiesc consecinţele până când se duc şi ele.

Durerea vă anunţă că plăcerea care v-a furat este dăunătoare şi vă ajută să alegeţi viaţa.

Fără asumare nu există mântuire.

Când harul se joacă de-a v-aţi ascunselea cu noi

Harul ăsta e năstruşnic rău, maică! Se-ascunde, se joacă de-a v-aţi ascunselea cu noi. Pentru că numai aşa creştem mari. Acum eşti mai sus decât erai când aveai râvnă. Aşa lucrează Dumnezeu, suflete! Este cu noi, după aceea ne părăseşte, ca noi să facem ca atunci când aveam harul cu noi. Ca atunci. Iar dacă nu poţi, atunci ţi se socoteşte ţie de parcă ai fi făcut. Dar să fie un „nu pot" adevărat. Cum deosebim? Cum ştim dacă nu putem să ne facem rugăciunea de seară de oboseală sau din lene? Să mergem la rugăciune, spunea un părinte, la locul de rugăciune, şi să spunem: „Doamne, sunt atât de obosit, încât nu zic decât Tatăl Nostru". Şi stăm acolo în genunchi, spunem „Tatăl nostru", ne ridicăm şi ne ducem să ne culcăm. Dacă a fost oboseală, vom dormi de parcă ne-am rugat două ore. Dacă a fost de la vrăjmaşul, rămânem două ore în continuare la rugăciune. Că el fuge când vede această smerire a noastră. Să dăm puţinul pe care îl putem da, acolo, la locul de rugăciune.

Icoana - armă de luptă împotriva patimilor şi a imaginarului bolnav

Icoana este prezenţa Sfântului şi lucrează şi îngheaţă pur şi simplu, îl înţepeneşte pe diavolul care se mişcă cu celelalte imagini. Un tânăr care abuzează de trupul cuiva, are mintea rănită de imagini drăceşti. Nici un tânăr neîntinat cu imagini pornografice nu are în mintea lui şi în inima lui şi în dorul lui tendinţa de a face lucruri nefireşti sau inestetice. Iubirea este frumuseţe, îmbrăţişarea este sublimă, tot ce presupune dragoste între oameni e frumos şi delicat. Mângâierea, aţi văzut, e o atingere delicată, care se retrage fără a insista, fără a apuca, sfâşia sau consuma. Se retrage şi revine în gesturi de mare delicateţe. Tot ce e urât este sugestie demonică şi vine prin vedere.

Dacă avem gânduri de ruşine, dacă suntem vizitaţi de gândurile acestea ruşinoase, este pentru că am privit aceste imagini, poate uneori chiar din copilărie, când stăteam cu mami şi cu tati la film şi părinţii ziceau: „E prea mic, nu pricepe". Adevărat, nu pricepea, dar i-a rămas lipit acolo. Şi trebuie să ne purificăm de asta. Sfânta Biserică are metode. Eu cred că ar trebui să ne deşteptăm un pic, să ne adunăm şi să descoperim toate metodele pe care le are Sfânta Biserică pentru vindecarea noastră şi pentru întreţinerea sănătăţii.

De ce sunt Sfinţii pe pereţii bisericilor noastre? Prezenţa lor ne opreşte imaginarul bolnav. Părintele Ghelasie spunea că astăzi, când invazia de pornografie şi de nerusinare e atât de mare, ne putem apăra cu icoana, privind icoanele. Pentru că icoana este prezenţa Sfântului şi lucrează şi îngheaţă pur şi simplu, îl înţepeneşte pe diavolul care se mişcă cu celelalte imagini. Înainte, oamenii aveau în casă câte o icoană în fiecare cameră, ici-colo erau mai multe. Astăzi, în camerele credincioşilor, sunt foarte multe icoane. Tot mai multe. Asta este o dovadă că suntem tot mai invadaţi de mizerie, de pornografie, de nerusinare şi că adâncul nostru, sufletul nostru ştie să se păzească.

Da, icoana ne ajută să ne oprim imaginaţia şi să oprim aceste invazii

> În relația cu Dumnezeu, dacă noi nu facem partea noastră, nici Dumnezeu nu lucrează în noi. Dumnezeu lucrează numai cu cel care se lasă lucrat.

și toate astea ne vindecă și de vizitele imaginilor neruşinate. Și, dacă la un moment dat, atacul este foarte puternic, să cădeți în genunchi și să-I spuneți lui Dumnezeu: „Doamne, poate sunt vinovat că m-am uitat, sau poate nu sunt vinovat, că nu mi-aduc aminte, dar, eu nu le primesc". Și în clipa când spunem: „eu nu le primesc", ele devin ca niște lucruri într-o vitrină. La fel, dacă aveți gânduri de hulă, sau gânduri rele, când nu le primiți, nu înseamnă că nu le mai auziți. Le auziți, dar nu le ascultați.

Cum găsim adevărata libertate și de ce o confundăm cu libertinajul?

Pentru unii oameni, fericirea înseamnă libertate. Cum găsim adevărata libertate și de ce o confundăm cu libertinajul? Pentru că mintea noastră este bolnavă și plină de confuzie, de păreri și credințe eronate. Pentru că viața noastră se desfășoară mai ales la nivelul psihismului, la nivelul omului sufletesc, cum spune Sfântul Apostol Pavel, și acolo libertatea înseamnă să fac ce vreau. Da, omul vechi, omul sufletesc, numește libertate puterea de a-și împlini voia proprie. Da, așa ar fi dacă voia mea nu ar fi bolnavă. Dar dacă merg mai adânc și mă întreb: „Cine vrea în mine? Sunt liber să nu vreau ce vreau?" Și voi descoperi că mai degrabă sunt împins, tras, mânat să fac ce fac atunci când cred că vreau eu. Avem nevoie să știm de la Dumnezeu și sfinții lui cât de bolnavă ne este voința. Voința noastră este ruptă, sfâșiată, contaminată. Părinții spun că în noi există și se activează mai multe voințe, după cum alege omul, chiar dacă nu e pe deplin conștient, și anume: voința firii umane, voința persoanei, a ipostasului uman, voința lui Dumnezeu și voința vrăjmașului diavol. Voințele acestea, ne învață Sfântul Apostol Pavel, se activează după cum „umblă omul": după trup sau după duh. Dacă umblă după trup, va voi ce-i dictează tiparele scrise în memoria trupului sau după sugestiile demonice care ne oferă strategii de împlinirea poftelor păcătoase.

Să ne întrebăm mereu și să ne arătăm Domnului: „Doamne, vreau eu ce cred că vreau? De unde îmi vine ce-mi vine să fac sau să spun?" Și să aleg ca repere binefăcătoare sufletului și vieții mele poruncile lui Dumnezeu, împlinirea poruncilor după putere, după cât e cu putință fiecăruia, ne duce în Adevăr și Adevărul ne va face liberi. Nu mă încred în ce simt, nu mă încred în ce gân-

desc, nu mă încred în ce-mi vine, le supun pe toate oglinzii poruncilor sfinte. Asta nu înseamnă că stau mult în dilemă. Nu! Zic: „Doamne, asta Îți e plăcut Ţie?" Şi n-am terminat bine cuvântul că deodată văd că fac invers decât îmi venea. De ce? Pentru că Duhul imediat îmi schimbă intenția.

Apoi, Spovedania deasă, Împărtășania! Prezența lui Dumnezeu în noi ne va ajuta. Noi doar să îndreptăm gândul: „Doamne cum să fac?" și să ne tăiem voia după cum cerem în Tatăl nostru. Apoi, ascultarea de părinţi, când sunt temători de Dumnezeu şi, mai ales, ascultarea de părintele duhovnic. Sunt situaţii mai grele în care trebuie întrebat duhovnicul şi duhovnicul e plecat la Bistriţa. No, scrie-i! Scrie scrisoarea, pune-o la poştă şi în drum spre casă primeşti răspunsul. Fie că ai citit într-o carte, fie că ţi-a spus cineva, așa lucrează. Sau îți vine gândul cel bun.

Tu îţi asculţi copilul? Cea mai duhovnicească formă de iubire este ascultarea

Iubirea declarată are rostul ei, dar iubirea adevărată şi dătătoare de bucurie este întrupată în gesturi şi fapte. Să devenim conştienţi, să ne întrebăm cât mai des: „Doamne, ce fac acum? Pentru cine fac?" În felul acesta, copiii noştri s-ar simţi mult mai iubiţi decât se simt acum.

Mulţi copii au probleme emoţionale, au probleme de comportament, pentru că nu se simt iubiţi de părinţi. Şi în ce constă această lipsă de iubire? În primul rând, în faptul că nu sunt ascultaţi, uneori nici măcar auziţi, când spun lucruri părinţilor. O mamă poate să spună (fără să înțeleagă cât rău provoacă): „Acum am treabă, lasă, vino mai încolo, dute şi te uită la televizor...". Sau: „Iar îmi spui toate prostiile? Mai bine spune-mi ce note ai luat astăzi". Singura realitate care nu e prostie pentru mulţi dintre părinţi este nota. „Prostii" sunt tot ce simte copilul, tot ce nu înţelege, tot ce-l sperie sau îl doare...

Cea mai duhovnicească formă de iubire este ascultarea. Să tăcem total şi să-l ascultăm pe cel care ne vorbeşte. Dacă nu avem timp, îi spunem: „Uite, nu vreau să te ascult neatentă, dar peste o jumătate de oră, când termin treaba asta, te ascult". Şi relaţiile dintre soţi şi relaţiile cu copiii şi relaţiile de muncă sau de prietenie se schimbă, dacă învăţăm să ascultăm. Să ascultăm total. Noi nu ascultăm niciodată. Faceţi exerciţii, să vedeţi că niciodată nu ascultăm. Începe cineva să vorbească, noi zicem: „A, ştiu ce vrea să spună!" Şi ne pregătim replica, fie ca să-l

contrazicem, fie ca să schimbăm subiectul. Celălalt simte, pentru că adevărata comunicare este şi dincolo de cuvinte, şi se irită şi ne irităm unul pe altul şi nu mai ajungem la comunicare...

Când ascultăm pe cineva, vom descoperi cu uimire că l-am înţeles şi chiar dacă nu vom fi de acord cu cele spuse sau nu putem face nimic, cel ascultat se va simţi iubit şi ajutat. Mai ales dacă ne-am şi rugat în timp ce ascultam.

Poate că mă repet, dar vă rog să încercaţi ca, orice aţi face, să puneţi gândul acesta: „Acum, în chiar ce fac acum, pot să mă întâlnesc cu Dumnezeu dacă-mi aduc aminte de El şi mă arăt Lui şi pot să simt bucuria pe care El mi-a dat-o şi care este în mine indiferent ce aş simţi cu simţurile mele, indiferent ce aş simţi cu sentimentele mele".

Acum ştim că avem două dimensiuni ale simţirii – cea psihosomatică şi cea duhovnicească – şi că putem simţi diferit, în acelaşi timp. Aşa vom putea să nu ne identificăm doar cu simţirile trupeşti sau emoţionale şi să devenim conştienţi de cele ale duhului. Aşa voi putea să simt bucuria că în Hristos sunt în relaţie de frate şi soră cu orice semen al meu şi că El îmi dă putere să iubesc aşa cum mi-a poruncit, dar şi întristarea, sau iritarea, sau satisfacţia născute din gesturile ocazionale.

Gândurile nu-mi dau pace când mă rog. Ce să fac?

Să insişti să te rogi. Nu te-ai rugat demult. Aşa fac gândurile, ne atacă. Dar există gânduri şi gânduri. Adu-ţi aminte, când ai fost la şcoală, cum luai notiţe, scriai tot ce zicea profesorul şi te gândeai în altă parte. Deci mintea omului are posibilitatea să gândească pe două planuri. Depinde unde este inima ta, unde este atenţia ta. Dacă inima ta şi atenţia ta este la gândul Doamne, Iisuse Hristoase, miluieşte-mă! Doamne, Iisuse Hristoase, miluieşte-mă!, atunci celelalte vor trece ca nişte muşte pe deasupra.

Strigă la Dumnezeu, conştientizează că rugăciunea este pe viaţă şi pe moarte. Nu este o vorbire aşa, în deşert. În acest fel vei scăpa. Şi încălzeşte-ţi inima înainte de rugăciune, citeşte un părinte pe care-l iubeşti. Fă ceva care să-ţi se încălzească inima şi-atunci muştele nu intră în oala care fierbe.

Rămânând în minte cu povăţuirea Maicii despre rugăciune şi păstrându-i amintirea şi noi aşa cum ne-a promis şi ea că va fi mereu cu noi, ne rugăm ca Hristos, Mântuitorul lumii, să o odihnească pe Maica Siluana în ceata sfinţilor, unde nu este nici durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţa cea fără de sfârşit. Veşnica ei pomenire!

DIN SUMAR

SFÂNTA PARASCHEVA „CEA MULT FOLOSITOARE” ESTE UN MARE DAR PENTRU POPORUL ROMÂN, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române 2

Învierea lui Hristos, izvorul bucuriei, și al rugăciunii, și al mulțumirii – scrisoare pastorală la sărbătoarea Învierii Domnului, Înaltpreasfințitul Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei 4

Sfânta Parascheva, ocrotitoarea Moldovei – 380 de ani de la aducerea sfintelor sale moaște la Iași 7

Sărbătoarea Învierii Domnului la Catedrala Mitropolitană din Iași 14

Sfințirea Bisericii cu hramurile „Acoperământul Maicii Domnului” și „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din satul Cracăul Negru – Neamț 25

Sărbătoarea Pogorârii Duhului Sfânt la Catedrala Mitropolitană din Iași 30

„Dumnezeu te iubește!” – Maica Vartolomeea, PS Macarie Drăgoi, Episcopul Europei de Nord 36

Întâlnirea tinerilor preoți din Arhiepiscopia Iașilor: Duh de rugăciune împletit cu lectură și cunoaștere 39

Peste 70 de participanți, la ediția din acest an a Simpozionului Internațional „Studia Theologica Doctoralia” 44

In memoriam Maica Siluana – „Dacă prin moarte voi fi fericită, iată, mor” 46

Președinte:
IPS Mitropolit TEOFAN

Vicepreședinte:
PS Episcop vicar NICHIFOR BOTOȘĂNEANUL

Membri:
Pr. prof. univ. dr. Ion VICOVAN
(decan al Facultății de Teologie Ortodoxă din Iași)
Pr. prof. univ. dr. Gheorghe POPA
(director al Școlii Doctorale)
Prof. univ. dr. Ștefan AFLOROAEI
(membru onorific în Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei Iașilor)
Cătălin JECKEL
(consilier cultural al Arhiepiscopiei Iașilor)

Comitetul redacțional:

Pr. Cezar Țăbârnă
director (Editura Doxologia)

Pr. Ioan-Lucian Radu
redactor-șef (Editura Doxologia)

Pr. Gabriel Pișteа
redactor coordonator

Tudorel Rusu
Constantin Ciofu
Flavius Popa
Pr. Silviu Cluci
Oana Nechifor
Constantin Comici
Lucian Ducan
fotoreporteri

Ovidiu-George Clapa
corector

Leonard Lunguleac
DTP-Prepress

Sursă informații: doxologia.ro și basilica.ro

Adresa redacției:
Iași, 700038
Str. Cuza-Vodă, nr. 51
(în incinta Mănăstirii Golia)
Tel.: 0232-216693
Fax: 0232-216694

ISSN 1221-4884

www.edituradoxologia.ro; e-mail: editura@doxologia.ro
Tiparul executat la Tipografia Doxologia Iași